

Finnish
Why Little Bethlehem
63-1214

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Miksi pieni Betlehem

Phoenix, Arizona, USA

14.12.1963

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

¹⁸⁹ Kumartakaa nyt päänne hetkeksi, ja uskon, että joku veli täällä, veli Jeffries, tulee tänne. Hän tulee päättämään kokouksen, kun me nyt kumarramme päämme, jos teille sopii. Hyvä on, veli.

Miksi pieni Betlehem

¹ On hienoa olla täällä tänä aamuna. Ja uskon veli Williamsin kertoneen minulle, että joku hänen seurakunnastaan tulisi nyt laulamaan meille. [Eräs sisar laulaa: *Täytä minun maljani, Herra.*] Me olemme täällä tänä aamuna, siksi että kohottaisimme ylös maljamme ja sanoisimme: “Täytä se, Herra.” Tämä on ainoa tilaisuutemme, jolloin voimme pyytää sitä. On tuleva aika, jolloin tulemme olemaan rajan toisella puolella, ja silloin meillä ei ole tilaisuutta pyytää sitä. Niinpä kun meillä vielä on sellainen tilaisuus, ja olemme oikeassa mielentilassa, niin uskon, että kaikkeinärkevin asia, mitä kukaan voi tehdä, on tehdä se silloin, kun Jumala antaa meille siihen tilaisuuden, jotta saamme maljamme täytetyiksi Hänen rakkaudellaan ja armollaan.

² On eräs, joka vielä äskettäin istui kanssamme, ja nyt hän on poissa. Ja sydämessämme on syvä murhe veli Williamsin puolesta. Hän oli veli Williamsin, tämän täällä olevan alaoston presidentin, isä. Kuinka vanha isäsi oli, veli Williams? Kahdeksankymmenen kahdeksan. Se on noin kahdeksantoista vuotta yli meille luvatus ajan. Hän oli urhoollinen mies. Ei ole pitkääkään aikaa siitä, kun kokouksessa istuessani sanoin hänelle: “Sinä näytät nuoremmalta kuin poikasi Carl”, eikä tarkoitukseni ole loukata veli Williamsia. Se vain osittaa meille, kuinka me olemme täällä tänään ja huomenna me emme ole täällä. Me emme tiedä, koska tuo aika tulee, mutta me tiedämme sen, että se tulee. Ja minä ajattelin sitä, kuinka suuri asia elämä on, se on meille tilaisuus.

³ Meillä oli juuri suuri murhenäytelmä, joka koski erästä äitiä, joka oli niin kauan käynyt seurakunnassamme Chicagosta, ja hän kuoli tässä eräänä päivänä ollessaan matkalla kotiin. Uskoisin hänen olleen lähempänä seitsemääkymmentä. Hänen miehensä ajoi, kun he olivat matkalla Kansasin ja Missourin halki lumimyrskyn aikana. Mies menetti auton hallinnan, ja vaimon niska murtui silmänräpäyksessä. Ja niinpä me emme yksinkertaisesti tiedä, milloin se on tulossa. He soittivat minulle ja kertoivat siitä, ja minä soitin hänen kaikille lapsillensa ja keroi siitä heille. Tietenkin heidän pastorinaan minun velvollisuuteni oli ilmoittaa siitä heille. Ajatellessani kuinka nopeasti me voimme lähteä täältä, minä istuin siellä edessäni rasiallinen makeisia, jotka hän oli viikkoa aikaisemmin valmistanut ja antanut minulle. Meidän tulee nähdä, kuinka nopeasti meidät voidaan ottaa pois. Mutta jos meidän toivomme on ollut vain tässä elämässä, silloin me olemme kurjia ihmisiä. Job sanoi 14:ssa luvussa: “Oi, jospa Sinä kätkisit minut hautaan ja pitäisit minua salaisessa paikassa.”

⁴ Oletteko koskaan panneet merkille, miten luonto todistaa Jumalasta? Me näemme, kuinka lehdet putoavat puista, ja puun elämä menee alas maahan, aivan kuin hautaan, ja pysyy siellä, kunnes talven viha on ohitse, ja sitten se tulee jälleen takaisin ja tuo mukanaan uuden elämän. Se on todistus siitä, että me tulemme elämään jälleen. Kun aurinko nousee aamulla, se on kuin pieni vauva, se on heikko. Jonkun ajan kuluttua alkaa koulunkäynti, sitten korkeakoulu, sitten keskipäivällä se on voimakkaimmillaan, sitten iltapäivällä se alkaa kääntyä toiseen suuntaan ja illalla se on heikko ja kuolee. Mutta se ei ole auringon loppu. Se nousee jälleen seuraavana aamuna todistaakseen toiselle sukupolvelle, että on olemassa elämä, kuolema, hautaaminen ja ylösnousemus.

⁵ Ja luonto puhuu kaikkialla Hänestä. Ja luonto on suuri todistaja toisellakin tavalla siitä, että meillä ei voi olla tätä ylösnousemuksen Elämää, ellei elämämme ole palvellut Jumalan tarkoitusta. Nyt jos siemen on istutettu, ja se on hedelmöitetty, se on tuottava uuden kukan. Mutta jos se ei ole hedelmöittynyt, se ei tule tuomaan esiin uutta kukkaa, jos se ei ole palvellut Jumalan tarkoitusta. Kuitenkaan se ei tule esiin vain siksi, että se on kukkanen, vaan koska se palvelee Jumalan tarkoitusta. Syy siihen miksi aurinko nousee, on se, että se palvelee Jumalan tarkoitusta. Ja me olemme nouseva, kun me palvelemme Jumalan tarkoitusta.

⁶ Minä uskon veli Williamsin palvelleen Jumalan tarkoitusta elämässään, hän oli todellinen isä. Ja minä näen hänen rakkaan kumppaninsa, rouva Williamsin, istumassa täällä. Olla todellinen aviomies on yksi Jumalan tarkoituksista. Olla isä on yksi Jumalan tarkoituksista. Ja Pyhä Henki oli hedelmöittänyt hänet Jumalalle, ja se on Jumalan päätarkoitus. Niinpä sanoa, että veli Williams ei tule nousemaan ja olemaan jälleen kanssamme, on sama kuin, jos sanoisimme, ettei ole olemassa mahlan alas menemistä eikä auringonnousua. Kaikki puhuu siitä, että hän tulee nousemaan jälleen ylös ja olemaan kanssamme. Siitä puhuu aurinko, kukkaset, luonto, kasvien elämä, kaikki puhuu siitä. Ja sitten Jumalan Sana puhuu hänen puolestansa. Ja sen lisäksi sydämissämme sykkivä usko sanoo, että me tulemme näkemään hänet jälleen. Antakoon Jumala levon hänen sielulleen. Pienenä kunnian osoituksena hänelle, joka kerran istui keskuudessamme, nouskaamme seisomaan hetkeksi.

⁷ Taivaallinen Isä, me emme koskaan ole yrittäneet kokoontua tällä tavalla, niin että tarkoituksenamme olisi tulla nähdyksi tai kuulluksi. Me olemme aina tulleet yhteen saadaksemme rakentua Sinun Poikasi, Jeesuksen Kristuksen kautta ja antaaksemme todistuksen niille, jotka ovat ulkopuolella, niin että he voisivat löytää Hänet. Meidän sydämillämme on taakka niiden puolesta, jotka veljemme poismeneminen jätti jälkeensä, hänen, joka aivan äskettäin vielä istui keskellämme tässä samassa paikassa. Me uskomme, että Sinä annoit hänen elää

häntä suulle. Teitä pitäisi läimäyttää suulle. Se on totta, ja Jumala on myös tekävä sen jonakin päivänä. Kyllä vaan. Meidän tarvitsee tulla takaisin tähän Sanaan.

¹⁸³ Eikä yksin sitä, se on vain yksi vähäisistä asioista. Mutta kuinka te tullette saamaan näitä suuria asioita, jos te hylkääte nämä pienet asiat? Kuinka te voitte oppia algebraa, jos te ette tunne aakkosianne? Jos te ette osaa laskea kymmeneen, niin kuinka te tuntisitte matematiikkaanne? Teidän täytyy alkaa pohjalta. Te yritätte alkaa huipulta, tulkaa tänne alas ja aloittakaa oikein.

¹⁸⁴ Tämä on aika tehdä se, juuri nyt, jouluna. Se on Kristuksen syntymä, antakaamme Kristuksen syntyä meissä. Mikä on Kristus? Kristus on Sana. Kuinka moni tietää sen? “Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala.”

¹⁸⁵ Joku sanoi eräänä päivänä: “Veli Branham, ihmiset ajattelevat, että sinä olet naistenvihaaja.” Minä en ole. En ole. Minulla on aito rakkaus sisariani kohtaan. Joku mies voi ajatella, että te näytätte sieviltä punaisine tai vihreine silminne ja leikatuine hiuksinenne. Silloin tuolla miehellä on erilainen mielipide kuin minulla. Minä rakastan sitä sielua, joka teissä on, ja jonka täytyy kohdata Jumala. Te olette sisariani Iankaikkisuutta varten, eikä kysymys ole vain jostakin pienestä seksikkyydestä täällä maan päällä...

¹⁸⁶ Kuinka monet ovat lukeneet Rooman vallan kaatumisesta? Varmasti. Katsokaa sitä, aivan sama asia me olemme tekemässä, sukupuolista viehätysvoimaa. Nuoriso siinä tilassa, missä se on nyt, niin kuin meillä aivan tarkalleen on nyt, rotuongelmat. Ja nuoriso ottaa vallan, ja miehet ja seksi. Se on aivan samalla tavoin kuin oli silloin, kun Rooman keisarikunta kaatui tuhat kahdeksansataa vuotta sitten, ja täällä se on jälleen takaisin pakanoiden keskuudessa. Näettekö? Kaikki hämminki uskontojen ja muun keskuudessa. Oi, missä hetkessä me elämme tähän!

¹⁸⁷ [Eräs sisar antaa sanoman.] Aamen. Herra Jumala on puhunut. Minä uskon sen.

¹⁸⁸ Nouskaamme nyt seisomaan. Kun Hän puhuu, meidän on aika osoittaa kunnioitusta. [Joku puhuu veli Branhamille.] Mitä sanoit?

Jumalan armosta ja Jumalan avulla minä olen päättäväisempi kuin koskaan ennen seisokaikseni tämän Sanan rinnalla ja yrittäkseni parastani, auttaakseni Jumalaa ja avatakseni jälleen tien alas Betlehemiin, niin että Betlehemin asukkaat voivat juoda tuosta Lähteestä. Kuinka monet tahtovat liittyä minuun, ja kätenne ollessa kohotettuina, sanoa: “Minä lupaan Jumalalle, että tulen tekemään sen”? Jumala siunatkoon teitä.

tehdä mitä tahansa minun tulee tehdä, mutta, Jumala, puhdistu minun sieluni. Ota kaikki epäily pois. Jos tässä Sanassa on mitä tahansa, jota minä en usko, Herra, ja jos Sinä olet luvannut jotakin, enkä minä voi nähdä oman elämäni vahvistavan tuota Sanaa tälle päivälle, silloin, Herra, suo minulle anteeksi. Anna minulle anteeksi, Herra.

¹⁷⁹ Anna minulle rohkeutta. Oi Herra, minä tarvitsen rohkeutta murtaakseni tämän muurin, sillä minä tiedän, että se on Sinun halusi. Sinä olet puhunut sen, ja sen pitäisi olla tässä päivässä: “Niin kuin oli Sodomian päivinä, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa.” Me näemme tämän viimeisen liikkeen, tämän viimeisen merkin, joka on annettu seurakunnalle. Se oli viimeinen merkki jonka Abrahamin luonnollinen siemen näki, ennen kuin tuli poltti pakanamaailman. Ja samoin se myös on viimeinen merkki, jonka Hänen kuninkaallinen Siemenensä tulee näkemään, ennen kuin tuli polttaa pakanamaailman. Herra, voikoot he nähdä, että tarkalleen siitä syystä Jeesuksen täytyi syntyä Betlehemissä. Se on Sinun Sanasi. Se on Sinun lupauksesi. Siunaa heitä nyt, Isä. Minä annan heidät Sinulle voittopalkintoina. Ja voikaamme me yhdessä, Herra, vetää esiin Sana tänään ja marssia eteenpäin Jeesuksen Nimessä. Aamen.

¹⁸⁰ Jumala siunatkoon teitä. Rakastatteko Herraa Jeesusta? Uskotteko, että se on Totuus? Kohottakaa kätenne, jos uskotte, että se on Totuus. Kiitos teille, ystävät. Katsokaahan... Luulen, että nauhoitus on päättynyt. Katsokaahan, kun minä puhun täällä, niin minä en puhu vain teille. Nämä nauhat menevät ympäri maailman, ja miehet ja naiset ympäri maailman tulevat kuuntelemaan Sitä. Meillä on kansoja ja kansoja ja kansoja, joissa he istuvat pienet kuulokkeet korvissaan ja puhuvat Sen edelleen sadoille ja sadoille ihmisille ympäri maailman.

¹⁸¹ Ja katsokaahan, te naiset, minä en halua loukata teidän tunteitanne, kun minä sanon teille nämä asiat. Mutta jos teidän pastorinne ei sano sitä teille, silloin hänen kohdallaan on jotakin vinossa. Hänellä ei ole rohkeutta tehdä sitä. Hän kätkeytyy jonkin organisaation taakse. Tai hän on kuten Loot, siellä ennen tulen lankeamista, hänellä ei ollut tarvittavaa rohkeutta seistä siellä. Raamattu sanoo, että “Sodomian synnit vaivasivat hänen vanhurskasta sielunsa päivittäin”. Hänen sielunsa tiesi asian paremmin, mutta hänellä ei ollut rohkeutta seistä siellä ja tuomita sitä. Ja pastori, joka ei halua sanoa naisille, että on väärin, että he leikaavat hiuksiaan, tuon miehen kohdalla on jotakin vinossa. Ja jos hän ei sano heille näiden vaatteiden pitämisestä.

¹⁸² Ja te miehet, te miehet, jotka annatte naistenne tehdä sellaista, mikä teissä on vikana? Mikä teitä vaivaa? Te kuljetatte vaimoanne ympäri kaupunkia kuin jotakin yleistä prostituoitua, ja jos joku mies loukkaa häntä, te läimäytätte

hyvän, täysimittaisen elämän, ja että hänen sielunsa on Sinun kanssasi tänään. Anna hänelle lepo, oi Jumala, siihen päivään asti, kunnes me jälleen näemme hänet. Siunaa hänen poikaansa täällä, hänen muita lapsiansa, hänen rakasta vaimoansa ja niitä, jotka rakastivat häntä, se tarkoittaa meitä kaikkia, Isä. Ja voikaamme huomata, että myös me olemme heikkoja, ja että meidän täytyy jonakin päivänä mennä, niin että me valmistaisimme itsemme tuota suurta hetkeä varten. Ja jos täällä tänä aamuna on joku, joka ei ole valmistautunut tätä suurta tapahtumaa varten, voikoon tämä olla se päivä, jolloin he sanovat “kyllä” Herralle Jeesukselle, ja että he myös tulevat Pyhän Hengen hedelmöittämiksi Hänelle. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen. Voitte istuutua.

⁸ Nyt meillä on muutamia ilmoituksia. Minä sanoin vaimolleni, joka istuu siellä takana tänä aamuna: “Minä tulen jäämään ilman aamiaista...” Meidän täytyi mennä kaupungille toimittamaan joitakin asioita. Ja minä sanoin: “Minä tulen olemaan ulkona kello kymmeneltä.” Hän katsoi minua. Minä sanoin: “Jos en ole ulkona kello kymmeneltä, minä tulen ostamaan sinulle kolme uutta leninkiä, jotka saat itse valita.” Niinpä minä tiedän, että niin tulee tapahtumaan, minä olen jo nyt velkaa kolme leninkiä, koska nyt jo on kahtakymmentä vaille kymmenen. Mutta tulen yrittämään parhaani ja kiirehdin niin nopeasti kuin mahdollista.

⁹ Me olemme iloisia ollessamme täällä Jerikossa kanssanne tänä aamuna, ja me kutsumme teitä maanantai-illaksi ylös Jerusalemiin, Tucsoniin, jotta voitte olla siellä juhlapäivällisellä. Katsokaahan Phoenix on laaksossa samalla tavoin kuin Jeriko. Ja Tucson, jossa me elämme, on vuorella; se on Jerusalem. Missä sinä olet, Tony? Miksei kukaan täällä sano: “Aamen”? Nyt olen tainnut joutua ansaan. Tony ei edes näytä tulleen tänne. Hyvä on, mutta maanantai-iltana on juhlapäivällinen Tucsonissa, ja me olemme iloisia, jos satutte olemaan sielläpäin ja tulette olemaan kanssamme. Aiheenani tuona iltana, jos Herra tahtoo, on: *Me olemme nähneet Hänen tähtensä idässä ja olemme tulleet palvomaan Häntä.*

¹⁰ Ja sitten yhdeksästoista ensi kuuta, tammikuuta, minä aloitan herätyksen täällä tässä samassa huoneessa, täällä Ramada Inn-Hotellissa, se pidetään yhdeksäntenätoista, kahdentenakymmenentenä ja kahdentenakymmenentenä ensimmäisenä ja -toisena. Minulla on täällä neljä iltaa herätyskokouksia. Täällä on monia saarnaajaveljiä, ja me olemme iloisia siitä, että olette kanssamme tänä aamuna, ja me sydämellisesti kutsumme teitä tuomaan seurakuntanne sinne. Ja erikoisesti niitä, jotka te tunnette täällä kaupungissa, ja jotka eivät tunne Jeesusta Kristusta Pelastajanaan. Ja sitten, toiseksi, niitä, jotka ovat sairaita ja uskovat, että Jumala vastaa rukoukseen. Meidän tarkoituksemme on rukoilla sairaiden puolesta tuona aikana, juuri ennen tämän suuren

kansakunnallisen konventin alkamista, joka tullaan pitämään täällä, ja joka alkaen kahdentenakymmenentenä toisena. Ja olen varma, että te tahdotte tulla kuuntelemaan, koska sinne tulee monia huomattavia puhujia, ja olen varma, että teillä tulee olemaan suurta aikaa.

¹¹ Nyt tänä aamuna ajattelin puhua tälle täällä olevalle alaosastolle, Phoenixillä aina on ollut paikka sydämessäni. Minä pidän Phoenixistä. Olin täällä ollessani pieni poika, juuri tässä yläpuolella Wickenburgissa. Ja minä asuin täällä Sixteenth ja Henshaw katujen kulmassa. Se oli silloin erämaata. Mutta näen, että nyt siitä on tullut itse asiassa kaupungin sydän. Ja se osoittaa, että on muuttumisen aika, kaikki muuttuu. Mutta on Yksi, joka on muuttumaton, ja josta haluan puhua tänä iltana: Jumalasta. Jumala, Hänen ohjelmassansa, joka on Hänen Sanansa, ei milloinkaan muutu. Ajat muuttuvat, ihmiset muuttuvat, järjestelmät muuttuvat. Mutta Jumala ei koskaan muutu, Hän pysyy aina samana.

¹² Ja nyt, koska olemme kasvotusten joulun kanssa, minä ajattelin puhua joulusanoman. Ja nyt, jos teillä on Raamattunne mukanne, niin voitte lukea, niin kuin ihmiset joskus tekevät evankelistan tai puhujan jäljessä. Minä haluan lukea kohdan Sanasta Matteuksen Evankeliumin toisesta luvusta.

Nyt kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen päivinä, katso, viisaita miehiä tuli idästä Jerusalemiin,

Ja sanoivat: Missä on Hän, joka on syntynyt, juutalaisten Kuningas? Sillä me olemme nähneet Hänen tähtensä idässä ja olemme tulleet palvomaan Häntä.

Kun kuningas Herodes oli kuullut nämä asiat, hän huolestui ja koko Jerusalem hänen kanssaan.

Ja kun hän oli koonnut kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet yhteen, hän kysyi heiltä, missä Kristuksen pitäisi syntyä.

Ja he sanoivat hänelle: Juudean Betlehemissä, sillä näin on profeetta kirjoittanut:

Ja sinä Betlehem, Juudan maassa, et ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on tuleva Hallitsija, joka on hallitseva minun kansaani Israelia.

¹³ Lisätköön Herra siunauksensa Sanansa lukemiselle. Ja nyt, joidenkin muistiinpanojen kanssa, ja joidenkin raamatunpaikkojen kanssa, joihin tulen

Herra. Oi Jumala, me näemme näyn tästä pienestä vähemmistöstä, tästä pienestä ryhmästä, tästä mitä kutsutaan fanaattisuudeksi... niin kuin Paavali päivinänsä sanoi: “Sillä tavalla, jota kutsutaan harhaopiksi”, jota hulluksi kutsutaan. Sen puolesta minä haluan taistella, Herra. Sinun Sanasi on Totuus! Ja Sinä olet Sana, sama eilen, tänään ja iankaiken.

¹⁷⁶ Oi Jumala, voitele meidät Sinun Sanallasi, että tuottaisimme Sinun Sanasi lupauksen tälle päivälle. Voikaamme me jättää tämä rakennus tänä aamuna ja olla loistavina Jumalan työkaluina. Menkäämme Miekan kanssa, sen kimaltaessa ilmassa, ja leikatkaamme pois kaikki painot ja kaiken muun, kunnes me voimme saada tuotua ihmiset takaisin Kristuksen luo ja tuoda kylmän virkistävän ryypyn Herrallemme näiden kaikkien seisovavetisten uskontunnustusten asemesta. Salli ihmisten juoda tästä Lähteestä todellinen kylmä ja virkistävä helluntaisiunaus, niin että se siunaisi Hänen sydäntänsä ja toisi Hänet takaisin meidän keskuuteemme. Suo se, Herra, Jeesuksen Nimessä, minä rukoilen.

¹⁷⁷ Päidemme ollessa kumarrettuina, jos pianisti tai urkuri voisi tulla, kumpi tahansa se onkin, kun me haluamme hiljaisesti laulaa tämän: “On Lähde täytetty Verellä, joka on otettu Immanuelin suonista. Kun syntiset sen alle upotettuina...” Syntinen, mikä on syntinen? Uskomaton. Jotka eivät usko mitä? Sanaa. Oi, nuo juutalaiset eivät halunneet uskoa olevansa uskomattomia. He ajattelivat olevansa pelastuneita, mutta Jumala tiesi, että he tarvitsivat Pelastajaa. He rukoilivat saadakseen sotilaan, ja Jumala antoi heille pienen vauvan, Pelastajan. Hän tiesi, mitä he tarvitsivat. Se oli heidän joululahjansa. Sellaisen te tarvitsette tänään, sellaisen minä tarvitsen tänään, Pelastajan epäuskolleni ja pelastamaan teidät epäuskostanne. Sillä aikaa kun me laulamme, rukoilkaamme sitä nyt sydämissämme. Seurakunta, olkaa hyvä ja rukoilkaa vilpittömyydessä.

Siellä on lähde täytetty verellä,

Vedetty Immanuelin suonista,

Ja syntiset (uskomattomat) sen alle upotettuina., (sinne seurakunnan jäsenet upotetaan)

Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa.

Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa,

Kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa;

ja syntiset...

¹⁷⁸ Herra Jeesus, minä rukoilen nyt, että Sinä tulisit vastaanottamaan meidät. Minä panen itseni yhteen tämän ryhmän kanssa, Herra. Ota kaikki minun epäuskoni, Herra, pois minusta. Salli minun kuolla, Herra, samalla tavoin kuin Simsonkin kuoli, salli minun kuolla näiden filistealaisten kanssa. Salli minun

niin järjettömästi käyttävät yrittäessään tehdä jäseniä organisaatiolle. Herra Jumala, salli heidän tulla takaisin tekemään käännyttäviä Jeesukselle Kristukselle, ei kirkastamaan mitään organisaatiota tai mitään persoonaa, vaan Jeesusta Kristusta ja yksin Häntä.

¹⁷¹ Daavidin puolesta nuo miehet taistelivat. Daavidin puolesta he vaaransivat elämänsä. Ja nuo suuret mahtavat soturit, he menivät pelkäämättä lävitse sinne, koska se oli hänen halunsa. Koska hän halusi saada juoda tuosta kaivosta.

¹⁷² Herra Jumala, ehkä me emme tunne sitä, tuota vetoa, mutta Sinun halusi on, että nämä asiat tehdään. Niin kuin Sinä sanoit Johannekselle: "Näin meidän sopii täyttää koko vanhurskaus."

¹⁷³ Meidän saarnaajien tänään sopii huolehtia siitä, että tätä Sanaa saarnataan, olla varmat siitä, että se tehdään. Meidän sopii tämän hetken miehinä tässä ajassa, jossa me elämme. Siellä ulkona maailmassa on suuria miehiä tänään, Oi Jumala, anna heidän nähdä se ja vetää esiin tämä Miekka! Vastuksesta välittämättä. Kun Jumala on kanssanne, kuka voi olla teitä vastaan? Me emme välitä siitä, vaikka vaarannammekin seurapiirielämämme, me emme välitä siitä, vaikka vaarantaisimmekin sitä tai tätä, me haluamme tuoda takaisin Elämän Veden!

¹⁷⁴ Menkäämme Betlehemiin, Herra, tehkoon he jokainen niin. Voikoot kaikki nämä naiset, jotka kohottivat kätensä... Jos he kerran kohottivat kätensä, he varmasti häpesivät itseään. Voikoot he käsittää, että nämä miehet tulevat olemaan kuten herra Kennedy eräänä näistä päivistä. He tulevat olemaan niin kuin muutkin miehet, heidän täytyy kuolla. Nämä naiset kuolevat. Minä kuolen. Me tiedämme, että aikamme täällä maan päällä on vain lyhyt hetki, meillä on vain hyvin harvoja päiviä jäljellä. Ja Jumala, sen sijaan, että yrittäisimme rakentaa suuria järjestöjä, Herra, voikoot miehet ja naiset nähdä tänä aamuna, että kyseessä on Kuninkaan tulemus.

¹⁷⁵ Oi Jumala, suuren Kuninkaan, Jeesuksen, tulemus! Ja me käsitämme, Jumala, että jokainen noista miehistä veti esiin miekkansa ja taisteli Daavidin puolesta, silloin kun hän oli pakolainen, ja kun hän tuli valtaan, hän pani heidät hallitsemaan kaupungeja. Jokaisella heistä oli hallinnassaan kaupungeja. Ja Sinä lupasit sen Raamatussa, että meillä tulisi olemaan kaupungeja. Oi Jumala, pakanoina meistä on tullut perillisiä, niin että me voisimme olla osallisia Hänen pyhydestään ja Hänen vanhurskaudestaan! Salli meidän tänään, Herra, miehinä ja satureina, ottaa Sana ja olla tietoisia siitä, että ne, jotka seisovat Hänen puolestansa tässä hetkessä, tulevat hallitsemaan kaupungeja. Ei niin että me haluaisimme olla hallitsijoita, vaan me haluamme olla Sinun palvelijoihini,

viittaamaan. Minä haluan teidän kohdistavan jakamattoman huomionne vähäksi aikaa tähän aiheeseen: *Miksi pieni Betlehem*.

¹⁴ Tehän tiedätte, että jouluna, en sano, että me kaikki, mutta liian moni meistä kadottaa sen, mikä joulun todellinen arvo on. Ja huomaan, että täällä ulkona jopa palmupuut ovat koristeltuja, ja idässä se on aina kuusipuu tai jokin ikivihreä. Ja kuukausia, ehkä kuusi viikkoa, ennen joulua alkaa kaikenlaisen korurihkaman myynti. He ovat tehneet siitä kaupallisen sen sijaan, mitä se todella merkitsee.

¹⁵ Minä en usko, että Kristus syntyi 25. joulukuuta. Minä en lainkaan usko sitä. Olisi ollut mahdotonta, että nuo asiat olisivat tapahtuneet. Juudean kukkulat ovat silloin lumen peitossa. Siellähän on joulukuussa noin vyötärönsyvyydeltä lunta. Mutta me käsitämme, kun tutkimme historiaa, että Kristus mahdollisesti syntyi keväällä, ehkä joskus huhti- tai toukokuussa. Mutta he muuttivat sen, kun he muuttivat kristillisyyden roomalaiskatolisuudeksi. Heillä oli aurinkojumalan syntymäpäivä joulukuun 21. päivästä joulukuun 25. päivään, jonka aikana auringon laskun ajoissa on tuskin ollenkaan eroa. Ja se oli aurinkojumalan syntymäpäivä, ja he muuttivat sen Jumalan Pojan syntymäpäiväksi.

¹⁶ Mutta muistakaa, mikä hyvänsä tuo päivä olisikin, me emme kuitenkaan ota pois sitä pyhyyttä, mikä sillä pitäisi olla. Kun Saatana on ryöstänyt sen meiltä ja on tehnyt siitä suuren kaupallisen juhlan, Santa Claus [joulupukki] on varastanut itselleen kaiken palvonnan. Ja siitä on tullut samanlainen päivä kuin, millainen pääsiäisenkin on kaneineen ja vaaleanpunaisia ankoineen. Ja sitten, mitä sillä on tekemistä pääsiäisen kanssa? Mitä sillä on tekemistä Kristuksen ylösnousemuksen kanssa?

¹⁷ Juuri samalla tavoin on maailmankin kanssa tänään. Lapset kadulla voivat kertoa teille enemmän Davy Crockettista kuin Jeesuksesta Kristuksesta. He tietävät enemmän jostakin lainsuojattomasta, jostakin entisten aikojen rikollisesta, kuin Elämän Prinssistä, joka syntyi tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten. Mutta se ei tee tyhjäksi joulun todellisuutta.

¹⁸ Katsokaahan, valo loistaa aina parhaiten pimeydessä. Katsokaa salamaa mustalla pilvisellä yötaivaalla. Se osoittaa, että pimeydessä voi olla valoa. Ja kun valo loistaa, te ette näe pimeyttä. Auringonpaisteessa te ette paljoakaan tarvitse valoja. Mutta pienikin valo loistaa paremmin pimeydessä. Mitä pimeämpää, sitä paremmin se näkyy. Ja enemmän tai vähemmän sillä tavoin tulisi meidän kristittyjen todistaa Jumalan kunniaksi, joka antoi Poikansa meille. Tämän joulun tulisi olla huomionarvoinen asia. Meidän kristittyjen tulisi... Ei ole väliä sillä, miltä se näyttää, se saa sen vain loistamaan niin paljon

paremmin. Koko maailmalla on vain korurikhamaa. Meillä on Kristus, ja meidän tulisi antaa sen loistaa tässä pimeässä hetkessä, jossa me nyt elämme.

¹⁹ Me ajattelempa sitä, kuinka Jumala tekee asioita epätavallisella tavalla, koska Hän itse on epätavallinen. Hän on epätavallinen. Hän on Yliluonnollinen ja Hän on Ääretön meihin rajoitettuihin nähden. Niinpä kaikki se, mitä Hän tekee, on niin epätavallista. Ja Jumala on niin suuri, että Hän voi ottaa maan tunnistamattomat asiat ja tuoda itsensä julki sillä niiden avulla.

²⁰ Me huomaamme tästä aiheestani *Miksi pieni Betlehem*, että se oli pienin Juudeassa, pienin muista Juudan kaupunkien ruhtinaista. Miksi sitten Jumala valitsi, että Hän lähetti Poikansa tuohon paikkaan? Siitä me haluamme puhua. Jumala ottaa maailman asiat, joista uskon Kirjoituksen sanovan, että "saarnaamisen hullutuksen kautta Jumalaa miellytti ottaa tunnistamattomat asiat." Se, mitä me kutsumme suureksi, Jumala kutsuu hullutukseksi. Siitä, mille me annamme niin paljon arvoa, Jumala sanoo, että se ei ole hyvää. Ja sitä, josta me emme ajattele, että se on hyvää, Jumala arvostaa.

²¹ Ajattelin juuri sitä, kuinka profeetat olivat puhuneet siitä, että juuri ennen Herran syntymää tulisi edelläkävijä: "Kuinka kaikki vuoret madallettaisiin, ja kaikki laaksot korotettaisiin, ja vuoret hyppisivät kuin karitsat, ja puut taputtaisivat käsiään." Ja profeetta nimeltä Johannes tuli erämaasta ilman mitään teologista koulutusta, kasvot parran peittämänä ja palanen lampaannahkaa vyötäisillään. Hänellä ei ollut minkäänlaisia kirkonmiehen vaatteita, kun hän tuli sieltä ja julisti: "Jumalan Valtakunta on käsillä!" Ja ihmiset tuskin ymmärsivät senkaltaista esille tulemistä, ilman minkään järjestön henkilöllisyystodistusta tai jotakin kirkkokunnallista jäsenkorttia, joka olisi tukenut häntä. Tuo Sanoma oli liian suuri, joten Jumala koulutti hänet siellä ulkona erämaassa. Hänen Sanomansa ei sisältänyt mitään teologisia termejä. Hän puhui käärmeistä ja kirveistä ja puista, koska se oli se, mihin hän oli tottunut, kun hän oli siellä tarkannut luontoa, kuinka se toimi. Ja sellainen oli hänen lähestymistapansa. Ei sellainen kuin jollain papilla oli, vaan samanlainen kuin luonnon ihmisellä on.

²² Ja ihmiset tuskin saattoivat ymmärtää häntä. Hänellä ei ollut mitään saarnastuolia, ja tuskinpa hän oli tervetullut yhteenkään niistä, mutta hän saarnasi Jordanin rannalla ja mahdollisesti seisojien puolisääreen asti mudassa. Mutta ihmiset, joilla oli rehellinen sydän, tulivat kuuntelemaan sitä. He halusivat kuulla, koska se oli jotakin erilaista, se kuulosti Totuudelta.

²³ Tänään tulisi meidän sanomamme olla sellaista, kun me lähestymme Kristuksen syntymää, sen tulisi kuulostaa Totuudelta, niin että ihmiset janoaisivat löytääkseen Hänet.

tapaa, miten te toimitte? Oletteko halukkaat tänä aamuna, tänä jouluna, tulemaan takaisin ja heijastamaan todellista Jeesusta Kristusta?

¹⁶⁵ Nyt pääanne ollessa kumarrettuina ja jokaisen silmän ollessa suljettuna, kohottaisitteko kätenne ja sanoisitteko: "Rukoile, veli Branham. Totisesti minä haluan tehdä sen sydämessäni. Kyllä, minä uskon sen"? Jumala siunatkoon teitä. Oi, saarnaajia, naisia, kaikkialla!

¹⁶⁶ Betlehem, Jumalan Leivän ja Veden paikka, Kristus on meidän kunniakas Betlehemimme. Kuinka me pääsemme Häneen? 1. Kor. 12: "Yhden Hengen kautta me olemme kaikki kastettuja tähän salaperäiseen Jeesuksen Kristuksen Ruumiiseen."

¹⁶⁷ Me aterioimme Hänen Sanastansa emmekä mistään muusta, ainoastaan lammasten Ruuasta! Ei mistään muusta! Se Ruoka on Sana. Te ette voi lisätä mitään uskontunnustusta Siihen, me emme tule kuuntelemaan sitä. Ei koskaan. Te menette ja sanotte: "Sehän on tällä tavalla." Mutta jos Raamattu sanoo, että se on tällä tavalla, niin tämä on se tapa, miten me Sen haluamme. Me emme halua sitä maustettuna. Me haluamme Sen juuri sillä tavalla kuin Se on.

¹⁶⁸ Oi Jumala, Isämme, tänään on vielä maan päällä jäljellä nälkäisiä sydämiä. Miksi pieni Betlehem. Köyhällä oppimattomalla tavallani, Herra, minä olen yrittänyt antaa tämän pienen ryhmän... joka rakastaa minua, minä tiedän heidän tekevän niin, Herra. Ja minä rakastan heitä. Ja minä rakastan heitä niin paljon, Herra, että minä kiivailen heidän puolestaan. Minä en halua nähdä, että he sekoittuvat näihin suuriin asioihin, niin että he ovat eristettyjä silloin, kun on liian myöhäistä, enkä halua nähdä noita sieluraukkojen olevan vankeudessa siellä toisella puolella ja tietävän, että heillä kerran oli tilaisuus.

¹⁶⁹ Herra Jumala, ei ole väliä sillä, mitä suuri Jerusalem ajattelee, mitä Gileadit ja Siilot ajattelevat ja nuo suuret palvonnan paikat, missä tahansa ne ovatkin. On olemassa Betlehem. "Etkö sinä ole vähäisin heistä kaikista? Mutta sinusta on tuleva!" Ulos metodisteista, baptisteista, presbyteereistä, katolilaisuudesta, tuosta suuresta pääkaupungista, ja Ramot-Gileadista, jossa Luther taisteli, ja Siiloasta, jossa ehkä Wesley taisteli, ja monista muista paikoista. Mutta Herra, Herra, Sinä nostit esiin helluntailaisten ryhmän, ja he ovat kääntyneet suoraan ympäri ja tehneet tuon saman asian.

¹⁷⁰ Nasaretin Jeesus, minä rukoulen Sinua, Herra, anna soturien jokaisesta näistä entisistä uskontunnustuksista nousta Sinun Nimessäsi ja leikata tiensä kaikkien näiden uskontunnustusten lävitse ja tulla takaisin todelliseen, väärentämättömään Sanaan, niin että he asettavat syrjään jokaisen painon, joka heitä niin helposti kietoo, että he asettavat syrjään jokaisen tunnin, jonka he

helluntalaisnaiset kuulette sitä päivin ja öin, vuodesta toiseen, ettekä te kuitenkaan anna sen vaikuttaa itsenne. Halleluja! Jumala on väsyvä yhtenä näistä päivistä! Jumala tulee väsymään. No niin, tiedän, että te ajattelette minun olevan hullun. Jatkakaa vain eteenpäin, kyllä se sopii. Niin he ajattelivat kautta kaikkien ajanjaksojen, kun Sana tuli... Ymmärrätekö?

¹⁶⁰ Oi soturit, vetäkää esiin tämä Miekka, seiskäämme kaiken sen puolesta, jonka puolesta tämä Miekka seisoo! Menkäämme tuolle Kaivolle, siellä on Lähde täytetty Verellä, joka on otettu Immanuelin suonista. Ei juutalaisen vaan Immanuelin suonista, joka oli Jumala kanssamme, jonne syntiset upotettuina kadottavat kaikki syyllisyyden tahransa.

¹⁶¹ “Ja Betlehemistä on tuleva Hallitsija, joka on hallitseva Minun kansaani. Pyhä Henki tänään hallitsee ihmisiä, ja Pyhä Henki on Sana. Onko se oikein? Nyt, kunnioittavasti, kun me lopetamme. Hän hallitsee kansaa. Ei ole väliä sillä, mitä te ajattelette. Toimikaa Sanan mukaisesti. Jos te ette tee sitä, silloin Pyhä Henki ei ole siellä. Te itse todistatte siitä huolimatta siitä, mitä te sanotte. Te voitte hyppiä ylös ja alas, puhua kielillä ja juosta ympäri lattiaa, ja teillä yhä on leikatut hiukset ja te teette niitä asioita, joita teette. Se todistaa teitä vastaan sanoen, että niin ei ole.

¹⁶² Betlehemin asukkaat, Jumala siunatkoon teitä, murtautukaamme lävitse! Kristus haluaa todellisen Seurakunnan. Hän haluaa Morsiamen. Murtautukaamme lävitse. Leikatkaamme nämä uskontunnustukset pois, niin että todelliset juojat voivat tulla ja juoda todellista kylmää Helluntainvettä, joka kerran virtasi tästä suuresta Kaivosta. Se yhä virtaa. Ettekö tulisi tänään ja uskoisi sitä koko sydämeštänne sillä aikaa, kun kumarramme päämme hetkeksi.

¹⁶³ Minulla on monia asioita tässä, joista minun pitäisi puhua, mutta aika ei salli sitä. Kello on nyt yksitoista. Ihmettelenpä, kuinka monta soturia täällä on. Te saarnaajat, metodisti, baptisti, presbyteeri tai katolilainen pappi, millaisia tahansa te olettekin, Oletteko te vakuuttuneita? Minä tiedän, etten ole pappi. Minä olen saattanut tulla jostakin erämaasta puhuen katkonaisesti tästä ja tuosta, mutta Tämä on Sana. Ja te uskotte, että niin on, te uskotte, että Se on Sana, se on Betlehem. Jeesus sanoi: “Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka tulee Jumalan suusta.” Ja Sana on tässä, tämä Raamattu. Ihminen elää Tästä, ja Hän on Sana.

¹⁶⁴ Oi soturit, haluaisitteko vetää esiin Jumalan Miekan ja sanoa: “Minä lopetan näiden perinnäissääntöjen kanssa, minä tulen takaisin Sanaan, minä tulen takaisin Totuuteen”? Naiset, miehet! Naiset, ettekö häpeä itseänne, sitä

²⁴ Jumala otti yksinkertaisen miehen, joka oli ilman koulutusta, joka ei ollut päivääkään koulussa, ja kuitenkin Hän sanoi hänen olleen suurin kaikista profeetoista, ketä koskaan oli elänyt, koska Jumala tuo julki itsensä tunnistamattomissa asioissa.

²⁵ Kun Jeesus valitsi opetuslapsensa, oli samalla tavoin. Siellä oli monia miehiä, jotka olisivat paremmin soveltuneet tuohon tehtävään, miehiä, jotka olivat pappeja, eikä Hän kutsunut ketään heistä. Siellä oli noina päivinä kirkonmiehiä, jotka olivat suuria miehiä, pappeja, oppineita ja tunnettuja miehiä, mutta Hän ei kutsunut heitä. Hän otti kalastajia ja veronkantajia, ja niin edelleen, lähettääkseen Sanomansa ulos. Hän tekee sen aina niin.

²⁶ Nooan päivinä Hän valitsi maanviljelijän, aivan tavallisen farmarin, ilmoittamaan tuon ajanjakson tuhosta. Hän oli vain tavallinen maanviljelijä eikä pappi, vain farmari!

²⁷ Mooseksen päivinä Hän otti karanneen orjan eikä mitään pappia. Ja Hän antoi hänen olla siellä erämaan takaosassa siihen asti, kunnes Hän oli vakuuttunut siitä, että hänestä oli kadonnut kaikki hänen koulutuksensa, ja sitten Hän ilmestyi hänelle palavassa pensaassa ja lähetti hänet käyrä keppi kädessään ottamaan hallintaansa tuo kansa, josta Hän oli hänet ajanut pois.

²⁸ Katsokaahan, Jumala ottaa yksinkertaisia asioita, joiden kautta Hän tuo itsensä julki. Näettekö, kysymys on ainoastaan Hänen Sanastansa. Hän teki maailman näkymättömistä asioista.

²⁹ Muutama päivä sitten olin Morris Auditoriolla erään suuren New Yorkin kampanjan aikana ja olin kuuntelemassa erästä luentoa siitä, mitä Einstein on sanonut tästä linnunradasta, kuinka kuluisi sata viisikymmentä miljoonaa valovuotta matkustaa sinne ja sata viisikymmentä miljoonaa valovuotta tulla takaisin. Ajatelkaapa sitä, se tekee kolmesataa miljoonaa valovuotta. Ja tultuane takaisin teiltä olisi kulunut siihen vain viisikymmentä vuotta. Ajatelkaa valonnopeutta, joka on kolmesataatuhatta kilometriä minuutissa [sekunnissa], ja ajatelkaa sitä kuinka monia miljardeja ja triljoonia vuosia tuohon edestakaiseen matkaan tarvittaisiin. Kolmesataa miljoonaa valovuotta. Ja se on vain linnunradalle asti, joka on tullut Jumalan käsistä, ja sitten Hän valmisti iankaikkiset ajat valovuosia sen ohitse, ja siellä Hän on katsoen alaspäin niihin.

³⁰ Sitten tämä venäläinen, joka oli ollut kahdensadan neljäkymmenen tai kolmensadan kahdenkymmenen kilometrin korkeudessa, sanoi, ettei hän ollut nähnyt lainkaan Jumalaa tai Enkeleitä siellä. Kuinka yksinkertaisia ihmiset voivatkaan olla? Ja sitten ajatelkaa vain kaikkia noita miljardeja ja triljoonia

vuosia, jotka ovat vain viisikymmentä vuotta meidän ajassamme. Mitä hän teki? Hän murtautui lankaikkisuuteen.

³¹ He sanoivat tämän astronautin olleen siellä ylhäällä niin ja niin monta tuntia ja kiertäneen maailman seitsemäntoista kertaa, tai mitä se sitten olikin, ja he sanoivat sen olleen vain yhden sekunnin hänen elämästään. Hän kulki ajan mukana. Niinpä te näette, että te murtaudutte lankaikkisuuteen. Sellainen on Jumalan suuruus.

³² Meidän mieleemme eivät voi mitata Hänen suuruuttansa. Ja kuitenkin, kun Hän on valmis paljastamaan itsensä, Hän tekee sen niin yksinkertaiseksi, ja ottaa yksinkertaiset asiat tekemään sen, jotta ne osoittaisivat sen yksinkertaisuuden.

³³ Daavid, hän näytti olleen... Kaikista Jessen seitsemästä pojasta hän oli viimeinen, joka tuotiin tuon profeetan eteen. Jopa hänen oma perheensä piti sitä naurettavana ajatuksena. He eivät voineet kuvitella, että tämä pieni punakka Daavid, pieni kumaraharteinen, punakan näköinen mies voisi olla Israelin kuningas. Noista ihmisistä hän ei ehkä näyttänyt kuninkaalta, mutta hänen on täytynyt näyttää siltä Jumalan silmissä, koska Hän kaikesta huolimatta voiteli hänet kuninkaaksi. Katsokaahan, Hän otti yksinkertaisen Jessen perheestä ja teki hänet kuninkaaksi, jonkin, jonka maailma olisi hyljännyt tai lähettänyt takaisin paimentamaan lampaita. Hän toi ensin esiin ensimmäisen poikansa, suuren ja voimakkaan valtiomieheltä näyttävän miehen, joka ehkä oli ryhdikäs ja näytti kovasti Israelin kuninkaalta, ja jonka he ajattelivat näyttävän hyvältä kruunu päässään ja kuninkaallisissa vaatteissa valtikka kädessään, ja mitä muuta kuninkaana olemiseen kuuluu. Hän näytti hyvältä ihmisten silmissä.

³⁴ Mutta tuo profeetta, jolla oli voiteluöljy kädessään, sanoi: "Eikö sinulla ole toista poikaa?" Ja hän toi heidät yksi kerrallaan hänen luoksensa, ja lopuksi hän sanoi: "Eikö sinulla ole vielä yhtä?"

³⁵ Hän sanoi: "Kyllä minulla on vielä yksi, mutta luultavasti hän ei ole yhtään mitään. Hän on vain pieni kuivan sortinen kaveri, ja me pidämme hänet siellä ulkona paimentamassa lampaita."

³⁶ Hän sanoi: "Mene noutamaan hänet." Ja niin pian kuin hän tuli tämän voidellun profeetan silmien eteen, tämä välittömästi kaatoi öljyn hänen päähänsä ja sanoi: "Tämä on se, jonka Jumala on valinnut." Näettekö? Katsokaahan, ei ole aina kyse maailmallisesta koreudesta. Kysymys on Jumalan valinnasta.

hylkäämä, kuten Daavidkin oli, organisaatiot ovat ajaneet ulos Hänen Sanansa, he ovat sulkeneet ovensa Sille, vaikka Jumala tulee ja vahvistaa, että Se on Hänen puhdas Sanansa. Älkää kieltäkö sitä, se on kulkenut vuosia yli maan, ja he koko ajan menevät yhä kauemmas Siitä.

¹⁵⁴ Eräänä päivänä mainitsin Jacqueline Kennedystä, ja siitä kuinka monta kertaa minä olen nuhdellut teitä naisia hiusten leikkaamisesta ja ehostuksen käyttämisestä, ja kuinka te helluntailaisnaiset leikkaatte hiuksenne, vaikka Jumala on sanonut, että te teette itsestänne katuporton, kun te teette niin. Ja Jumalan mukaisesti, teidän miehellenne ei enää ole oikeutta elää teidän kanssanne pidempään. Nainen, joka leikkaa hiuksensa, häpäisee päänsä, joka on hänen aviomiehensä. Niin se tarkalleen on. Mitä te siihen sanotte? Ja siksi te nimittelette minua kirjeissänne, joita saan: "Sinä vanha hyypiö." Hyvä on, he kutsuivat Eliaa samalla tavoin. Niin he ovat kutsuneet jokaista Jumalan Sanaa. Joka kerta, kun Sana tulee julki, he kutsuvat sitä samalla tavoin.

¹⁵⁵ Joku sanoi eräänä päivänä: "Me uskomme, että sinä olet profeetta."

¹⁵⁶ Minä en ole koskaan sanonut sitä, minä en sano niin. Minä en ole mikään profeetta, minä olen vain Jumalan palvelija täällä, joka yrittää kertoa teille Totuuden. Siinä kaikki. Sallikaa minun sanoa teille, että Jumalan Sana seisoo sen takana! Hän sanoo: "Siionin tyttäret, oksa, joka pääsee pakoon tuona päivänä kaikkea sen saastaisuutta, tulee olemaan kunniakas Herran silmissä." Leikatkaa tienne lävitse, naiset, teillä on omat asianne, joiden lävitse teidän täytyy murtautua, maailmallinen Hollywood elokuvineen, ja kaikki nämä televisiossa olevat asiat, joiden mukaan te yritätte toimia, ja kuinka te puette itsenne seksikkäästi ja menette ulos kadulle.

¹⁵⁷ Ja joku sanoi: "Ihmiset haluaisivat sinun opettavan heille, kuinka saada Pyhä Henki, ja kuinka saada..."

¹⁵⁸ Sanotteko te, että teillä on Pyhä Henki, ja sitten te kiellätte Sanan? Teidän oma elämänne todistaa, että teillä ei ole Sitä. Näettekö? No niin, minä en ole vihainen, minä vain kerron teille Totuuden. Katsokaa itseänne niin te näette sen. Paavali sanoi: "Vaikka enkeli Taivaasta tulisi ja opettaisi jotakin muuta, olkoon hän kirottu", Gal. 1:8. Se on oikein.

¹⁵⁹ Mitä jos Jacqueline Kennedy... Hän on antanut esimerkin näille naisille, joilla on nämä vesipää-kampaukset ja muut asiat ja he pukeutuvat seksikkäästi ja pukuihin, jotka ovat kuin äitiyspukuja ja muuta sellaista. Jokainen nainen maassa haluaa tehdä niin, myöskin te helluntailaiset. Katsokaahan, Jacqueline Kennedy ei ole koskaan kuullut tämän kaltaista Sanomaa. Jos hän olisi kuullut Sen, hän olisi mahdollisesti tehnyt parannuksen jo pitkän aikaa sitten. Mutta te

vaan. Filistealainen Kirkkojenneuvosto on nyt organisoitumassa ja piirittää meidän Betlehemimme. Tänä joulun aikana he ovat kokoontuneet kaikkialla, ja se kaikki on koristeltu maailmallisella korurihkamalla. “Oi, me tuomme maailmaan rauhan.” Paavi Luther, Johannes, tai mikä hänen nimensä onkin, hän kokoaa yhteen kaikki suuret kirkon piispat ja Yhdistyneen kirkkojen neuvoston ja Kirkkojen maailmanneuvoston, ja he kaikki tulevat yhteen. Kuinka voi kaksi kulkea yhdessä, elleivät he ole sopineet? Aamen.

¹⁴⁹ On vain Yksi, jonka kanssa te voitte kulkea, se on Jeesus Kristus. Kuinka te voitte kulkea Hänen kanssaan? Kun te olette yhtä mieltä Sanan kanssa, mikä Hän on! Älkää antako sen jättää teitä.

¹⁵⁰ Minä en välitä siitä, kuinka paljon heillä on koristelua: “Teidän täytyy tehdä näin, tai me suljemme teidän kirkkonne.” Minä en välitä siitä, mitä he sulkevat, sillä ei ole mitään tekemistä Sanan kanssa. Kyllä. Mihin te olette menossa? Aivan tarkalleen siihen, mitä Sana sanoi teidän tekevän, menevän takaisin sinne, mistä olette tulleet, kaikki puettuna maailmalliseen rihkamaan kaiken kaltaisten maailmallisten lupausten kanssa, mutta se on miljoonan kilometrin päässä Sanasta. Siellä se on tänään, on jälleen joulu, joka pitää meidät poissa Sanan lupauksesta. Mutta Sana tulee täyttymään. Jumala on kykenevä näistä kivistä nostamaan lapsia Abrahamille. He yrittävät pitää todelliset, uskolliset Betlehemin asukkaat poissa Iankaikkisesta Elämästä, se on heidän tarkoituksensa.

¹⁵¹ Nouskaa, te pojat ja soturit, hakatkaamme tiemme takaisin alkuperäiseen Betlehemiimme! Muistakaa, mitä tapahtui, kun Daavid tuli valtaistuimellensa. Nämä miehet seisoiivat hänen rinnallaan, koska he tiesivät, että hän tulisi valtaan. He tiesivät, että Daavid tulisi olemaan valtaistuimella huolimatta siitä, kuinka paljon hänet oli hyljätty ja ajettu ulos. Hän oli kurjin pakolainen maassa. Ja niin on myös todellinen Jumalan Sana tänä aamuna, Se on täysin vierasta organisaatioille. Katsokaa, mitä he ovat tehneet, se osoittaa sen teille.

¹⁵² Ihmiset yrittävät sanoa: “Veli Branham, sinä lyöt seurakuntaa.” Minä lyön noita järjestelmiä. Kyseessä on Jeesuksen Kristuksen Seurakunta eikä jokin järjestö.

¹⁵³ Ja katsokaa, mitä he ovat tehneet tänään, katsokaa, mitä he ovat tekemässä. Ja te voitte nähdä, mitä he ovat tekemässä, he yrittävät pitää ihmiset poissa siitä. He rakentavat lisää ja lisää varuskuntia tuon Kaivon ympärille ollakseen varmoja, ettei kukaan tule juomaan Siitä. Mutta, oi Jumalan soturit, minä uskon, että Jeesus Kristus on tuleva jonakin päivänä kunniansaan. Minä uskon, että Hän tulee istumaan Isänsä Daavidin Valtaistuimella. Vaikka Hän, Hänen Sanansa, onkin pakolainen tänä aamuna, Hänen oman kansansa

³⁷ Ja armosta Hän on valinnut meidät, ja me olemme kiitolliset siitä tänä aamuna. Eikä siinä tarvita noita maailman suuria koristeellisia asioita. Kaikkein nöyryin voi olla Kristuksen palvelija. Tarvitaan joku, joka on halukas.

³⁸ Jumala voiteli hänet, näettehän, Hän ottaa vähäpätöiset asiat. No niin, miksi Hän valitsi pienen Betlehemin? Näytti siltä, kuin olisi ollut parempiakin paikkoja Kuninkaan, johon suuri Kuninkaiden Kuningas olisi voinut syntyä.

³⁹ Tavallisesti, kun me valmistaudumme johonkin tapahtumaan täällä maan päällä, me yritämme saada suurimman, kaikkein loistavamman asian, mitä vain voimme ajatella, ja sitten me viemme sen suurimpiin paikkoihin ja tuhlaamme paljon rahaa ja me valmistelemme sen mitä huolellisimmin. Sillä tavoin me toimimme.

⁴⁰ Mutta Jumala ei tee sitä sillä tavoin. Hän valitsee jotakin, joka ei ole yhtään mitään, niin että Hän voi näyttää mahtavuutensa. Jos Hän olisi valinnut ylipapin tai hyvin koulutettuja miehiä, silloin kun Hän kutsui apostolinsa, jos Hän olisi valinnut heidät näiden tietämättömien ja oppimattomien kalastajien tilalle, jotka eivät osanneet edes kirjoittaa omaa nimeään, he olisivat voineet sanoa: “Katsokaahan nyt, kuinka koulutuksesta on hyötyä.” Mutta Jumala otti miehen, joka ei osannut edes kirjoittaa nimeänsä. Hän ottaa jonkun, jonka Hän voi saada käsiinsä, jotakin, josta Hän voi tehdä jotakin, osoittaakseen, että Hän on Jumala. Kun me tulemme sille paikalle, että käsitämme, että me emme ole yhtään mitään, silloin antautukaa Jumalan käsiin, niin että Hän voi muovata teidät ja tehdä teidät sellaiseksi kuin Hän haluaa teidän olevan. Mutta niin kauan kuin me tunnemme olevamme tärkeitä, silloin te ette tule koskaan pääsemään mihinkään. Te ette voi päästä edes Jumalan käsiin, ennenkin me käsitämme, ettemme me ole tärkeitä.

⁴¹ Yksi pikku työstäni kysyi minulta eräänä päivänä tärkeyden merkityksestä. Minä sanoin... Kysymys oli jostakin tärkeästä miehestä. Se oli juuri murhattu presidenttimme, ja meidän sydämemme olivat murheellisia sen johdosta. Ja minä sanoin: “Hän oli todella tärkeä mies.” Sitä koskevat radio- ja televisio lähetykset maksoivat hallitukselle miljardeja ja miljardeja dollareita. Mikä kyllä sopii, koska sehän on heidän asiansa. Mutta minä sanoin... Kun tämä pieni helluntailaissaarnaaja siellä Carolinassa... Kun tuo mies tuli sisälle humalassa haulikon kanssa etsien vaimoansa, hän ampui tuon miehen suoraan ulos saarnastuolista, sitten hän ampui vaimonsa ja ampui itsensä, eikä siitä ollut kuin ehkä kuin tämän kokoinen pikku uutinen sanomalehden takasivulla. Sallikaa minun sanoa teille veljet, ei ole väliä sillä, keitä me olemme: “Tulee ymmärtää, kuinka tärkeä ollaan”, minä sanoin pikku tyttärelleni. “Työnnä sormesi ämpärilliseen vettä ja vedä se sitten ulos ja yritä löytää sen jättämä

reikä.” Me emme ole yhtään mitään. On vain Yksi, joka on tärkeä, ja se on Jumala. Meidän täytyy muistaa, että Hän on sitä.

⁴² Näytti siltä kuin ihmisillä olisi ollut siellä paljon suurempia uskonnollisia ja historiallisia paikkoja, joihin Kuningas olisi voinut syntyä tämän pienen Betlehemin asemesta. Sellaisia paikkoja kuten esimerkiksi Siiloa, jonne arkki ensi kertaa asetettiin. Me tiedämme, että se oli ensimmäinen palvonnan paikka Palestiinan puolella, kun he olivat ylittäneet Jordanin. Tai sitten Gilgal, Siion, Siion oli suuri paikka, samoin Gilgal.

⁴³ Tai tuo ylpeä suuri pääkaupunki, Jerusalem, johon kaikkien organisaatioiden johtajat olivat kokoontuneet, ja joka oli heidän päämajansa, ja näytti siltä kuin he olisivat valmistaneet paikkaa siellä Jerusalemissa suuren Kuninkaan syntymää varten, koska se oli hyvin huomattava paikka. Siellä oli heidän uskontonsa päämajat, joihin Kuninkaan tuli tulla. Hän tulisi edustamaan heidän uskontoaan. Ja sen sijaan, kun he odottivat Häntä Jerusalemissa tai yhdessä noista suurista historiallisista paikoista, Hän syntyiikin Betlehemissä, kaikista kaupungeista pienimmässä. “Etkö sinä olekin vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa? Mutta sinusta on lähtevä Hallitsija, joka on hallitseva Minun kansaani.” Ja tämä suuri ylpeä Jerusalem ja kaikki muut kaupungit tulivat hyljättyiksi.

⁴⁴ Tai ehkä he olisivat voineet valita jonkun näistä suurista pakopaikka-kaupungeista kuten Hebronin, Kadeshin tai Ramot-Gileadin, koska Hänen tuli olla meidän Pakopaikkamme. Jos me olisimme yrittäneet käyttää omaa järkeilyämme, me ehkä olisimme sanoneet: “No niin me tiedämme, että tämä suuri Kuningas on tulossa, ja Hän tulee olemaan meidän Pakopaikkamme, niinpä Hänen pitäisi syntyä yhdessä näistä suurista pakopaikoista kuten Ramoh-Gileadissa tai Kadeshissa.” Me olisimme yrittäneet mielessämme asennoitua siihen sillä tavalla.

⁴⁵ Mutta katsokaahan, Jumalalla on toisenlainen tapa tehdä asioita. Hän tietää, kuinka tehdä asiat oikein. Ja nyt, Jumalan mielellä ja Jumalan avulla, me yritämme puhua siitä, miksi tapahtui näin, koska kaikki toimii aivan tarkalleen oikein Jumalan suuressa ohjelmassa. Ja minä haluan, että te ihmiset täällä Phoenixissa ja kaikkialla yrittäisitte käsittää tämän, niin että muistaisitte se, että, Jumala tietää, mitä Hän tekee. Ymmärrätekö? Ja Hän käyttää yksinkertaisia keinoja, joiden avulla Hän sen tekee. Koska, jos Hän tekisi jotakin jollakin suurella huomattavalla jollakin, silloin... Jumala ei koskaan tee asioita sillä tavoin. Hän ei ole koskaan tehnyt niin koko Raamatun historian aikana. Hän ei koskaan käyttänyt jotakin ihmisryhmää tekemään jotakin. Jumala ottaa yksilön. Se olette te, yksi persoonana. Eikä Jumala koskaan muuta ohjelmaansa, koska Hänen täytyy aina pysyä ensimmäisessä ohjelmassaan.

Mitä tahansa Sana sanoo, tehkää se juuri sillä tavoin, kuin Sana sen sanoo. Minä en välitä siitä, mitä ketä tahansa muu sanoo, pysykää Siinä sillä tavalla, sillä Se on ainoa asia, joka tulee leikkaamaan. Menkäämme Betlehemiin, todellisen Jumalan Veden luo.

¹⁴⁴ “Jos joku mies pysyy Minussa, ja Minä hänessä, jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani teissä.” Jos te pysytte, ettekä vain hypi paikasta toiseen ja vaihda jäsenkorttianne ykseydestä kakseuteen ja kolminaisuuteen ja takaisin presbyteereihin tai luterilaisiin. “Jos te pysytte Minussa”, ja Hän on Sana, “ja Minun Sanani pysyvät teissä! Älkää pelätkö kahdeksaa sataa tai kahdeksaa miljoonaa. Minä tulen seisomaan rinnallanne. Minä haluan jälleen juoda tuosta Lähteestä.”

¹⁴⁵ Jumalalla tulee olemaan ihmisiä, jotka tulevat juomaan tuosta Lähteestä! Halleluja! Te saatatte ajatella, että minä olen hullu, ja ehkä minä olenkin, mutta silloin minä olen Jeesuksen Kristuksen ja Hänen Sanansa hullu. Jos täytyy kutsua hulluksi, niin kutsuttakoon minua Hänen Sanansa hulluksi. Minä en ole koskaan ollut ketään noissa organisaatioissa olevia ihmisiä vastaan. Minä olen tuota systeemiä vastaan, joka sulkee Jumalan Sanan ulkopuolelle. Taistelkaamme, soturit, seiskää Sen rinnalla! Menkäämme tuolle Kaivolle, Hän on meidän Betlehemimme.

¹⁴⁶ Nämä vanhat vesisäiliöt, ne ovat nyt organisoimassa Kirkkojen maailmanneuvostoa. Palauttakaamme ennalleen tuore Jumalan Sana eikä kirkkokuntaa. Älkäämme ottako jotakin uskontunnustusta, joka on vanhassa seisovavetisessä säiliössä, ja joka satoi neljäkymmentä vuotta sitten, kaksi- tai kolmekymmentä vuotta sitten tai viime vuonna. Minä haluan Jumalan Sanan, joka on luvattu tätä päivää varten. Sen juoman Hän haluaa minulla olevan, tämän Sanan tänään! Se on pieni Betlehem, se on hyljätty.

¹⁴⁷ On aivan samalla tavoin, kuin tiedän teidän ajattelevan: “Kyllä, jos minun...” Kyllä, se on totta, he ajattelivat, että Hänen pitäisi syntyä Jerusalemissa. He ajattelivat, että Hänen pitäisi syntyä siellä, missä heidän kirkkokunnalliset päänsä olivat. Mutta Hän ohitti sen kaiken. Hän tuli Betlehemin nimeen, sillä sellainen Hän oli. Halleluja! Hän ei tule metodisteja, baptisteja, presbyteerejä tai helluntailaisia varten. Hän tulee Jeesuksen Kristuksen Morsianta varten. Sitä varten Hän tulee. Se voi näyttää teistä oudolta, mutta uskokaa Se!

¹⁴⁸ Näettekö nämä esikuvat, ne eivät voi tulla mitään muuta tietä kuin vain Sanan kautta. Se oli ainoa paikka, jossa Hän saattoi syntyä, tässä Betlehemissä. Sen vuoksi sen täytyi olla tuo pieni, nöyrä paikka. Sillä tavalla sen täytyy olla tänä aamuna, sen täytyy olla sillä tavoin kuin Sana on sen luvannut. Kyllä

halua, että Häntä saarnattaisiin Hänen voimassansa. He ovat erottautuneet Siitä, aivan kuten Raamattu sanoo Ilmestyskirja 17:ssä, että he tulisivat tekemään. Mitä he ovat tekemässä? He ovat kaikki menossa Kirkkojen maailmanneuvostoon. Katolilaisuus ja protestanttisuus ovat liittymässä yhteen muodostaen merkin ja kuvan pedolle. Ja protestantit lankeavat siihen, helluntailaiset ja kaikki. Helluntailaisten arvohenkilöt menevät Roomaan ja tultuaan takaisin he sanovat: "Kaikkein hengellisin paikka!" Ja Texasissa ja kaikkialla muualla he avaavat ovensa sille, vaikka tietävät, että se on uskontunnustuksia, joita on ruiskutetut tähän Sanaan.

¹⁴⁰ Oi te Betlehemin asukkaat! Halleluja! Minä kutsun miehiä, satureita, jotka eivät ole peloissaan. Minä en välitä siitä, vaikka toisella puolella seisoi kahdeksansataa ja toisella kymmentuhatta. Minä haluan satureita, jotka tahtovat tulla kanssani leikkaamaan aukkoa tähän uskomattomien filistealaisten riveihin, joilla Kirkkojen maailmanneuvosto on piirittänyt Jumalan Sanan ja yrittää tehdä Siitä uskontunnustuksia, joilla ruokkia ihmisiä. No niin, Daavidin Huoneessa on avoin Kaivo. Betlehem, meidän Pelastajamme puhdistaa meidät! Veli, synti on epäuskoa Hänen Sanaansa kohtaan.

¹⁴¹ Ketkä satureista voivat nähdä Tuhatvuotisen Valtakunnan tulevan? Ketkä sotilaat voivat nähdä tämän suuren Pyhän Hengen tulevan Jeesuksen Kristuksen muodossa, kirjaimellisessa Kristuksen ruumiissa, ottaakseen hallinnan, seiskää te kanssani. Seiskää rinnallani! Leikatkaamme aukko tämän kirkkokunnallisen uskontunnustuksen lävitse. Tehkäämme se! Hän haluaa hyvää tuoretta Helluntaivettä juodakseen, alkuperäistä helluntaita, eikä joukkoa, joka vain kirkkuu ja huutaa. Kyllä, minä tarkoitan aitoa Pyhän Hengen kastetta, joka tuottaa jälleen Jeesuksen Kristuksen Elämän ihmisissä.

¹⁴² Suokaa anteeksi, jos loukkaan teitä. Ei, älkää tehkö sitä. Minä teen tämän Herran Jeesuksen Nimessä. Tulkaa takaisin! Seiskää te urhoolliset miehet, jotka näette Daavidin seisomassa siellä! Jeesus Kristus on pakolainen omasta seurakunnastansa, heidän uskontunnustustensa ulos sulkema. Siellä on virkistävä Lähde. Aamen. Siellä on voima, joka saa tämän Sanan jälleen elämään, ja sen on profetoitu tapahtuvan tässä päivässä. Jumala sanoi, että se tulisi tapahtumaan. Sen on pakko tapahtua. Se ei koskaan tule tapahtumaan siinä sotajoukossa, jossa te nyt olette. Te helluntailaiset olette piirittäneet itsenne uskontunnustuksillanne samalla tavoin kuin muutkin organisaatiot ovat tehneet.

¹⁴³ Oi Jumalan miehet, missä on Miekkanne? Meidän Herramme haluaa virkistävää ryppyä. Minä en välitä siitä, onko kysymys kuolemasta tai elämästä, lyökäämme tiemme tämän asian lävitse. On niin vaikeata seistä yksinään. Minä kutsun miehiä seisomaan rinnallani, pysymään Sanan kanssa!

⁴⁶ Nooan päivinä Hänellä oli yksi mies: Nooa. Niinä päivinä, jolloin Hän toi Israelin ulos, Hänellä oli yksi mies, ja se oli Mooses. Me tiedämme Daatanin ja monien muiden yrittäneen ajatella, että heillä "oli sama arvovalta" ja niin edespäin. Te tiedätte, mitä heille tapahtui. Herran tulemuksen päivinä, Johannes Kastajan päivinä, ja eri aikoina Hänellä on yksilö, jonka kanssa Hän toimii. Hän käsittelee meitä tänään yksilöinä, ei ryhmänä. Vain yksi henkilö! Tulee riippumaan teistä ja minusta, kuinka me seisomme Jumalan edessä. Koska Hän käsittelee sinua ja minua yksilöinä eikä ryhmänä, johon me kuulumme, eikä kirkkokunnallisena seurakuntana, johon me kuulumme, vaan sinua ja minua yksilöinä.

⁴⁷ Joosua, hänen jakaessaan maata, antoi tämän pienen paikan Juudalle. Me olemme kaikki tietoisia siitä. Se oli vain pieni paikka, ja jakaessaan maan Joosua antoi sen Juudan sukukunnalle.

⁴⁸ Ja nyt kun Israel oli ylittänyt Jordanin, yrittäkää nyt käsittää tämä, kun Israel kulki ylitse luvattuun maahan, siellä oli eräs pakananainen, jonka me tunnemme portto Raahabina. Ja hän pyysi armoa, ja hän sai armon niin pitkän aikaa, kuin hän pysyi tuon punaisen nauhan alla. Ja se oli ainoa tapa, miten hän saattoi saada armon. Se oli merkki, merkki, joka oli annettu hänelle.

⁴⁹ Meillä myös on Merkki tänään, ja me olemme turvassa niin pitkään kuin me pysymme oman punaisen nauhamme alla, joka on Jeesuksen Kristuksen Veri. Ja yksilönä, ei ryhmänä, vaan yksilönä meidän itse kunkin täytyy pysyä tuon Jeesuksen Kristuksen Veren punaisen nauhan alla.

⁵⁰ Ja sitten kun tämä Raahab oli säästetty, hän kokosi kaikki omaisensa tuon nauhan alle, ja he pelastuivat. Aivan samalla tavoin kuin Jumala teki Egyptissä, kun kaikki veren alla olleet pelastuivat. Kaikki tämän punaisen nauhan alla olevat pelastuivat. Kaikki, jotka ovat olleet Jeesuksen Veren alla, ovat pelastuneet. Kaikki, jotka ovat poissa Sen alta, ovat kadotettuja ja valmiita tuhoaviksi. Sitten me ymmärrämme historiasta, että tämä Raahab meni naimisiin jonkun Israelin armeijan kenraalin kanssa, jonka nimeä en juuri nyt muista, ja he asettuivat asumaan lähelle tätä pientä paikkaa, ja hänen poikansa oli se, joka perusti Betlehemin. Näettekö, siihen liittyy pakana jo alusta alkaen, tämä pakana, portto Raahab.

⁵¹ Me näemme, että Salmon perusti tämän kaupungin. Ja hän siitti Booaan. Ja Boos oli se, joka nai Ruutin, toisen pakanan. Ja me seuraamme nyt tätä sukulinjaa. Ruut, hän oli mooabilainen, joka meni naimisiin Booaan kanssa tullessaan tähän pieneen kaupunkiin juuri ohrankorjuun aikana. Oi, jospa meillä olisi aikaa tänä aamuna puhua siitä, ja sen jälkeen minä olisin velkaa

vaimolleni jo kuusi leninkiä. Mutta kuinka haluaisinkaan viipyä tuossa aiheessa!

⁵² Naomi, joka edustaa ortodoksista seurakuntaa, oli nälänhädän ajamana mennyt Mooabin maahan; kuten tapahtui Israelin hajottamisen yhteydessä kaikkien kansojen keskuuteen. Ja tullessaan takaisin hän toi mukanaan mooabilaisen Ruutin ja hän palasi juuri ohrankorjuun aikaan, juuri kun ensimmäinen ohra koljattiin. Se tarkoittaa sitä, että Pakanaseurakunta tulee jälleen Jumalan luo juuri ohrankorjuun aikaan. Kuinka kaunis kuva siinä onkaan. Ja sitten Ruut ja Booas menivät naimisiin, ja heidän kuuluisa poikansa Obed sikisi ja syntyi siellä. Ja Oobedista tuli Jesse, jolle sitten syntyi poika, Daavid, josta myöhemmin tuli kuningas Daavid.

⁵³ Katsokaahan nyt tätä, se oli Raahabin, tuon porton, poika, joka perusti sen. Ja siitä tuli Booas, joka toi mukaan vielä toisen pakanan. Sitten Booasta tuli Jesse, josta Daavid syntyi. Ja Jumalan profeetta voiteli Daavidin juuri tässä samassa pikku Betlehemissä Israelin kuninkaaksi. Kaikki nämä hengelliset asiat, jotka tapahtuivat tässä pienessä Betlehemin kaupungissa, ovat olleet kätkeytyä maailman silmiltä. Katsokaahan, sillä tavalla Jumala toimii.

⁵⁴ Nyt minä luotan siihen, että Pyhä Henki on oleva läsnä juuri nyt ja antava teille oikean ymmärryksen siitä, että Jumala ei toimi näissä suurissa asioissa. Se tapahtuu Hengellä. "Ei väellä eikä voimalla, vaan Minun Hengelläni", sanoo Herra. Näettekö? Jumala työskentelee Hengessä ihmisten keskuudessa. Katsokaahan tätä suurta asian taustaa, Hän voi tulla vain tähän kaupunkiin. Se oli ainoa paikka, jossa Hän saattoi syntyä. Jumala seurasi omaa linjaansa. Hän tekee sen aina. Jumala seuraa Sanansa linjaa. Ei ole mitään keinoa, että Hän peruuttaisi Sanaansa ja pysyisi Jumalana. Hänen on pakko pysyä Sanan kanssa, Hän ei voi koskaan jättää Sitä. Tänään meidän perinnäisääntömme, ja niin edelleen, vievät meidät pois Sanasta, ja se saastuttaa koko asian, kun me ruiskutamme kaikenlaisia uskontunnustuksia ja muita asioita Sanaan. Mutta Jumala ei voi koskaan mennä pois Sanansa linjasta. Hänen Sanansa on aina totta, koska Hän on Sana. Jumala ja Hänen Sanansa on sama.

⁵⁵ Nyt me näemme tässä, kuinka tämä pieni Betlehem oli vain pieni paikka jota ulkopuolinen maailma ei paljoakaan huomionnut, se oli vain eräs pienimmistä kaupungeista, johon kukaan ei kiinnittänyt mitään huomiota. Mutta kuitenkin Jumalan tarkoituksena oli, että juuri siellä kaikki nämä asiat tulisivat tapahtumaan. Nyt kuitenkin hengellinen mieli voi käsittää sen, koska profeetta oli sanonut täällä, katsokaahan, se oli profeetta, joka oli sanonut: "Sinä Juudean Betlehem, etkö sinä ole vähäisin Juudan ruhtinaiden joukossa? Mutta sinusta on tuleva Hallitsija, joka on hallitseva Minun kansaani Israelia." Tuo profeetta, profeetan mieli oli löytänyt sen.

minne hän saattoi mennä. Siellä hän oli ylhäällä vuorilla, mutta hänen kanssaan oli miesryhmä, joka koostui pakanoista, ja niin edespäin, jotka katsoivat tätä miestä ja tiesivät, että hän oli tuleva kuningas.

¹³⁶ Niin on tänäkin päivänä todellisten urhoollisten soturien kohdalla, joilla on usko Sanaan, jotka tuntevat Jumalan lupaukset, että Jeesus Kristus tulee palaamaan takaisin. Me emme ole kiinnostuneita miljoonista dollareista tähän tai miljoonista dollareista tuohon. Minä olen kiinnostunut Jeesuksen Kristuksen paluusta. Oi Jumalan soturipojat, mikä teissä on vikana, kuinka te seisotte tänään? Kun me näemme Raamatun ennustavan, että Hän olisi pakolainen tänään ja olisi ajettuna ulos Seurakunnastansa ja ajettuna ulos organisaatioista. Ja te tiedätte sen. Ei ole mitään tarvetta piilotella sitä, se on Totuus. Raamattu sanoi, että tulisi olemaan sillä tavalla. Tulkaa ulos noista pedon merkeistä!

¹³⁷ Katsokaa näitä miehiä! He vetivät esiin miekkansa. Mitä se oli? Kyseessä oli Daavidin halu juoda kylmää vettä. Mikä esikuva se onkaan tänään meidän Daavidistamme, Kristuksesta. Me tiedämme, että Häntä kutsutaan pyhäksi kieriskelijäksi. Hänet on heitetty ulos kaikkialta. Hän on fanaatikko ja seurakuntien hylkäämä. Heillä on uskontunnustuksensa ja kaikkea muuta kirjoitettuna tänä jouluna samalla tavoin, kuin heillä oli ensimmäisenäkin jouluna. Me tiedämme sen, mutta me myös tiedämme, että tämä Sana pysyy aina totisena, ja se täytyy täyttää. Kristus haluaa, että miehet, soturit, ottaisivat asemansa! Amen!

¹³⁸ Oi, tulkaa ja seiskää rinnallani. Seison hirvittävässä paikassa. Minä annan haasteen tänään! Nämä ääninauhat menevät yli maailman. Minä annan haasteen miehille, satureille, jotka rakastavat Jeesusta Kristusta ja tietävät, että näiden asioiden täytyy täytyä tänään. Veljet, tulkaa seisomaan rinnallani ja vetäkää esiin Jumalan Sana. Unohtakaa nuo kuivat ja seisovavetiset kirkkokunnalliset vesisäiliöt, joissa te elätte. Vetäkää esiin tuore Jumalan Sana. Antakaamme Jeesukselle kunnon ryypyy tuoretta Helluntainvettä! Se on Hänen halunsa tänään: takaisin alkuperäiseen Helluntaihin, takaisin Sanaan! On profetoitu, että me tulisimme tekemään niin. Malakian 4. luvussa: "Palauttaa lasten Usko jälleen takaisin isien puoleen." Kuka haluaisi ottaa asemansa tänä aamuna?

¹³⁹ Kuten oli Daavidin kohdalla, myös me tiedämme, että meidän Daavidimme on tuleva valtaan. Jeesus Kristus on ottava maailman hallintaansa. Hän perii maan ja Hän on oleva koko maan Kuningas. Hänet on hyljätty tänään, Hän on pakolainen kansansa keskuudessa. Tietenkin Hän on pakolainen myös maailmalle. Sellainen Hän on aina ollut. Mutta tänään Hän on pakolainen omalle seurakunnallensa, he ovat hyljänneet Hänet ja rakastavat omia uskontunnustuksiaan ja arvohenkilöitään Sanan asemesta. He eivät

tekeekö se samalla tavoin, kuin Hän teki. Jos ei niin ole, jos se ei ole yhtäpitävä Hänen Sanansa kanssa, jättäkää se rauhaan. Silloin se ei ole Kristus, koska Kristus on Sana.

¹³¹ Nyt me näemme, kuinka soveliasta oli, että meidän Kalliotamme lyötiin, niin että Hänen Verensä vuoti maan päälle syntiuhrina syntisten puolesta. Hän on meidän Betlehemimme, Vetemme, Leipämme ja Elämämme, joka on uhrattu meidän epäpuhtaiden syntisten puhdistamiseksi.

¹³² Oi, syntinen ystäväni, kuinka sinä voisit olla niin typerä, että hylkäisit sellaisen uhrin, kun Jumala antoi ainosyntyisen Poikansa syntiuhriksi, niin ettei kukaan, joka Hänessä uskoo, kuolisi, vaan saisi Iankaikkisen Elämän? Kuinka te pääsette sisälle Häneen? Yhden Hengen kautta meidät kaikki on kastetut sisälle yhteen Betlehemiin, Jumalan Sanaan, joka on Kristus julkituotuna tätä ajanjaksoa varten.

¹³³ Ja Hän odottaa vain jonkun profeetan nousemista näyttämölle julkituomaan jokaisen lupauksen, joka Raamatussa on annettu tätä ajanjaksoa varten. Hän on luvannut tehdä sen Malakia 4 mukaan. Se tullaan tekemään. Ei ole väliä sillä, kuinka hassulta se ihmisistä tuntuu, se tullaan tekemään joka tapauksessa! Jumala sanoi niin! Hän on kykenevä näistä kivistä! Meidän uskontunnustuksemme eivät tule vastaanottamaan sitä. Jos meidän seurakuntamme eivät vastaanota sitä, voi Jumala mennä takaisin talliin. Hän voi mennä minne tahansa Hän haluaa mennä. Mutta joku tulee seisomaan tämän Sanan puolesta ja puhumaan tälle ajalle. Jonkun täytyy julkituoda Se. Eikä se myöskään tule olemaan mikään ryhmä, niin ei ole koskaan ollut.

¹³⁴ Oi, soturipojat, nyt kun lopetan. Minä en halua pidätellä teitä täällä liian pitkään. Tulen nyt lopettamaan, jos Herra tahtoo. Kello on kuusi minuuttia vaille yhdestätoista. Oi, te soturipojat, te miehet täällä, jotka väitätte olevanne poikia! Tiesittekö te, mitä Daavid edusti? Daavid edusti Kristusta. Hän, Kristus oli Daavidin Poika. Kuunnelkaa nyt, kun me lopetamme. Nuo pakanasotilaat, pankaa merkille, kuinka he tulivat kaikkialta, koska he tiesivät, että tuo pakolainen oli voideltu. He tiesivät, että Jumalan oma kansa oli hylännyt Daavidin, mutta he myös tiesivät, että voitelu oli hänen yllään. He saattoivat nähdä sen. Niinpä he seisoivat hänen rinnallaan, kuolemassa tai elämässä! He olivat urhoollisia miehiä huolimatta siitä, vaikka ulkopuolinen maailma ei uskonutkaan siihen.

¹³⁵ Hänen oma kansansa potkaisi hänet ulos. He eivät halunneet olla missään tekemisissä hänen kanssaan. Saul oli ajanut hänet ulos, kirkkokunnallinen pää oli potkaissut hänet ulos eikä ollut missään tekemisissä Sen kanssa, neuvosto potkaisi hänet ulos, ja hänestä tuli pakolainen. Hänen täytyi mennä sinne,

⁵⁶ Tarkatkaa noita hengellisiä asioita, Pyhä Henki johtaa tänään noita asioita. Ei ole mitään merkitystä sillä, mitä maailma kaikessa loistossaan sanoo. Tarkatkaa Pyhää Henkeä, miten se on Sanassa, sillä sieltä se tulee.

⁵⁷ Entä miten on Jobin kuoleman kansaa, kun hän yksityiskohtaisesti määräsi hautauspaikkansa? Sitten tuli Abraham ja hän osti maapalan haudatakseen vaimonsa Saaran. Ja kuollessaan Abraham halusi tulla haudatuksi Saaran kanssa. Abraham siitti Iisakin. Kuollessaan Iisak halusi tulla haudatuksi Abrahamin kanssa. Iisak siitti Jaakobin, joka kuoli kaukana Egyptissä, mutta joka pani Joosefin (hänen profeetta poikansa) vannomaan käsi rampautuneella lonkallaan, että hän ei hautaisi häntä Egyptiin. Miksi? Hän sanoi: “Vie minut sinne haudattavaksi.” Ja kun Joosef kuoli alhaalla Egyptissä, hän mainitsi siitä, kuinka Israel tulisi lähtemään ulos sieltä profetian mukaisesti, ja hän sanoi: “Viekää minun luuni mukanne pois tästä maasta.” Miksi? He tiesivät, että ylösnousemuksen ensihedelmä tulisi esiin tuosta maasta, koska Job oli sanonut: “Minä tiedän Lunastajani elävän, ja viimeisenä päivänä Hän tulee seisomaan maan päällä, ja vaikka ihomadot hävittäisivät tämän ruumiin, kuitenkin lihassani olen minä näkevä Jumalan.”

⁵⁸ He tiesivät, että ylösnousemuksen ensihedelmä tulisi luvatussa maasta eikä Egyptistä. He olivat hengellisiä, he olivat profeettoja. Ja kun Jeesus kuoli pitkänäperjantaina ja nousi ylös pääsiäisaamuna, seuraavana sunnuntaiaamuna, niin Raamattu sanoo, että “monet maan tomussa nukkuvista pyhistä nousivat ylös ja tulivat ulos haudoista ja menivät sisälle kaupunkiin. He menivät Kirkkauteen Hänen kanssaan.” Miksi? Nuo profeetat tiesivät tarkalleen, minne tulla haudatuksi. Se oli kätketty viisaiden silmiltä. Mutta he tiesivät sen, koska he katsoivat sitä Hengen silmin. Ylösnousemuksen ensihedelmän piti tulla esiin Palestiinasta eikä Egyptistä.

⁵⁹ Niin se on tänäänkin, ystävät. Niin monet ihmiset pitävät kiinni maailman asioista tai jostakin suuresta järjestelmästä tai jostakin sellaisesta. Haudatkaa minut Jeesuksessa, sillä nuo, jotka ovat Kristuksessa, tulee Jumala tuomaan yhdessä Hänen kanssaan tuossa ylösnousemuksessa. Enkä minä välitä siitä, mitä maailmalla on sanottavana, ja kuinka paljon he yrittävät kaunistella asioita. Ne, jotka ovat Kristuksessa, ne Jumala tulee tuomaan Hänen kanssaan. Hengellinen mieli käsittää nuo hengelliset asiat.

⁶⁰ Tässä tuo profeetta sanoi: “Pieni Betlehem, etkö sinä ole vähäisin kaikkien Juudan ruhtinaiden joukossa? Mutta sinusta on tuleva tämä Hallitsija”, ei jostakin omahyväisestä pääkaupungista, ei seurakunnan historialliselta maaperältä, jolta metodistit, baptistit, presbyteerit, helluntailaiset, ja mitkä vielä, ovat aloittaneet. “Vaan vähäisimmästä näistä, tästä pienestä merkityksettömästä paikasta, Minä tulen tuomaan esiin kansani Hallitsijan.”

⁶¹ Mutta tänään me haluamme sanoa: “Meidän isämme tekivät tätä ja meidän isämme tekivät tuota.” Katsokaahan, Jumala jättää kaiken sen huomioonottamatta. Jumala tekee asiat, miten Hän itse haluaa. Tarkatkaa Hengen linjaa, tarkatkaa, mitä Kirjoitukset sanovat. He olivat tietämättömiä siitä. Mutta katsokaahan, Kirjoitus on oikeassa. Jumala on aina oikeassa.

⁶² Tämä suuri profeetta voiteli Daavidin kuninkaaksi. Ei ole epäilystäkään, etteikö Samuel, tämä suuri profeetta, olisi tiennyt näitä asioita ennalta. Ja siellä tuli tämän suuren luvatus hengellisen siemenen... Jumala vannoi valalla, että Hän tulisi nostamaan Kristuksen istumaan Daavidin valtaistuimella. Missä muualla silloin Kristus olisi voinut syntyä? Täällä olivat syntyneet Hänen isänsä, iso-isänsä, Hänen iso-iso-isänsä, iso-iso-iso-isänsä jne. Näettekö, kuinka Hänen sukulinjaansa oli tuotu sisälle pakanoita, ja nyt Raamattu sanoo, että “Hänen Nimeensä tulevat pakanat panemaan toivonsa.”

⁶³ Katsokaahan, se kaikki täytyy olla tuotuna sisälle, niin että te voitte nähdä sen. Haluaisimme viipyä tässä hetken ja näyttää teille, miksi nämä pakanat, mutta olen varma, että hengellinen mieli tulee käsittämään sen juuri nyt, koska he olivat äitejä eivätkä isä. No niin, se oli nainen, Morsian. Morsian tulee koostumaan pakanoista. “Hän tulee ottamaan pakanoista ihmisiä Nimellensä.” Se tarkoittaa Hänen Nimellensä. Hän otti vaimon pakanoista, näettehän. Ja niin sen täytyi olla, naisten täytyi tulla seurakuntaan. He olivat pakanoita, aikaisempia isoäitejä tuon siemenen sukulinjassa.

⁶⁴ Aivan niin kuin Iisak oli tuon siemenen linjassa toisella tavalla. Huomatkaa nyt tämä. Me näemme sitten, että Daavidilla oli tämä lupaus pojasta. Nyt me huomaamme myös, kuinka se on samankaltainen Israelin kanssa. Kun Israel... Tai Abrahamille oli luvattu, että hänen siemenestänsä olisi tuleva tämä suuri Pelastaja, ja hän olisi kansakuntien isä. Hänen luonnollinen siemenensä tietenkin oli Iisak, ja se epäonnistui. Mutta hänen hengellinen Siemenensä, se usko, joka hänellä oli, toi Kristuksen, joka toi sisälle kaikki kansakunnat.

⁶⁵ Nyt tuo sama asia toistuu tässä jälleen. Daavidin luonnollinen siemen oli Salomo, ja se luopui aivan samalla tavoin kuin Abrahamin toinenkin siemen teki. Se luopui, ja samoin teki myös Salomo. Hän otti liian useita naisia, ja ensimmäinen asia, joka tapahtui oli se, että he vetivät hänen sydämensä pois Jumalasta. Ja niinpä hänestä tuli luopio ja hän kuoli luopiona. Israel kuoli samalla tavalla, luopuneena.

⁶⁶ Mutta me näemme, että tämä hengellinen Siemen oli luvattu luonnollisen siemenen kautta, joka tuli Abrahamin sukulinjan kautta, mutta kuninkuus tuli Daavidille annetun hengellisen lupauksen kautta. Ja Daavid oli syntynyt

sanoin heille: ‘Minä palvon yhtä teidän lapsistanne’, toisin sanoen, jotakin sellaista.”

¹²⁶ Minä ajattelin: “Billy, se on hienoa. Minä pidän siitä, kun näen, että Jumala on antanut sinulle voiman seistä siellä kaiken tuon Hollywoodin loiston keskellä ja todistaa Jeesuksesta Kristuksesta”, mutta Hän ei ollut juutalainen. Jeesus oli Jumala eikä juutalainen. Muistakaa, että verisolu tulee uroksesta. Eikä Hän ollut mies, juutalainen eikä pakana, Hän oli Jumala luotuna lihassa. Meitä ei ole pelastanut juutalaisen eikä pakanan veri, meidät on pelastettu Jumalan Verellä. Hän ei ollut mitään vähempää kuin Jumala. Hän ei ollut juutalainen eikä pakana. Hänessä oli Jumalan luova Veri. Jos Hän oli juutalainen tai pakana, silloin me olemme kadotettuja. Hän oli Jumala lihassa. Oikein.

¹²⁷ Minä en palvo juutalaista, minä palvon Jumalaa palvoessani Jeesusta Kristusta. Minä en palvo mitään tarua tai jonkinlaista historiallista jotakin. Minä palvon Jeesusta Kristusta, Jeesuksen Kristuksen Läsnaoloa juuri nyt, ja Se on Hänen Sanansa, joka on julkituotu tässä ajanjaksossa.

¹²⁸ Jumala alusta jakoi Sanansa kullekin ajanjaksolle, ja joka kerta, kun yksi noista ajanjaksoista oli ohitse, lähetti Jumala alas voidellun profeetan tuota ajanjaksoa varten. Niin oli Nooan ja kaikkien muiden päivinä, kun Hän antoi lupaukset. Minä en välitä siitä, minkälaiseen tilaan seurakunta on joutunut, Hän tekee sen aina niin. Hän lähettää voidellun miehen. Ja siellä seisoi jokainen noista profeetoista aikansa organisaatioiden tuomitsemana, mutta hän seisoi Sanalla ja sai Sanan elämään.

¹²⁹ Jeesus oli Jumalan Sanan täyteys, sillä Hän oli Jumaluuden täyteys ruumiillisesti, ja Hänessä asui Jumalan täyteys. Jumala eli Jeesuksessa Kristuksessa. Jumala oli Kristuksessa sovittaen maailman itsensä kanssa. Hän ei ollut juutalainen tai pakana vaan Jumala! Siellä Hän seisoi, tehden itsensä. Kuinka sopivaa! Ja Jumalan oma Veri täytyi vuodattaa maahan, alkaen aina viattoman Aabelin verestä lähtien, jotta meidät lunastettaisiin. Hän ei pitänyt omaa Elämänsä. Hän sanoi: “Isä, olisiko mahdollista, että tämä malja voisi kulkea minun ohitseni? Mutta joka tapauksessa, tapahtukoon Sinun tahtosi eikä Minun.” Hän alistui Sanalle.

¹³⁰ Tänään me voimme tehdä samoin. Te voitte ottaa uskontunnustuksenne ja mennä minne te haluatte sen kanssa, mutta te voitte myös sanoa: “Ei minun tahtoni, vaan tapahtukoon Sinun tahtosi.” Tulkaa takaisin tähän Jumalan Sanaan. Ottakaa te joulunne ja koristerihkamanne ja tehkää niillä mitä haluatte, mutta antakaa Jeesus Kristus sydämeeni. Ei ole väliä sillä, kuinka monet ihmiset nauravat sitä tai mitä he tekevät. Tarkatkaa sen luonnetta, katsokaa

¹²⁰ Betlehem oli keskus. Te historianlukijat tiedätte sen. Se oli siellä suuri vehnän kasvatusalue. He harjoittivat keinokastelua ja he saivat suuria vehnäsatoja. Ja siellä oli myös paras vesi. Se oli Palestiinan leivän ja veden keskuspaikka.

¹²¹ Ja tänään, ei ole väliä sillä, kuinka monia organisaatioita ja niin kutsuttuja veljeyksiä meillä on, ja millä tavalla saattaakin olla, kuitenkin Kristus on yhä uskovaisten Betlehem. Hän on Leivän ja Veden paikka. Metodistit, se tekee hyvää teille; se tekee hyvää teille baptisteille ja teille helluntailaisille ja teille muillekin. Se on kaikki vain yhdestä paikasta, Betlehemiästä, sieltä, mistä Elämän Leipä ja Vesi tulee. Kyllä.

¹²² Tässä on meidän Leipämme. Tämä on meille Jumalan Leipä ja Vesi. Hän on keskipiste, ainoa paikka, jonne te voitte tulla saadaksenne sitä Häneltä. Jumalan Asunto, Jeesuksen Kristuksen persoonassa, on meidän Betlehemiimme, Iankaikkisen Elämän Leipä ja Vesi. Ja Hän on Sana lihaksi tehtynä. Tässä on Sana, Elämän Leipä ja Vesi. Hebrealaiskirje 13:8 sanoo: "Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti." Se tekee Hänestä meidän Betlehemin, meidän Leivän ja Veden paikan, ainoan Iankaikkisen Elämän paikan.

¹²³ Huomatkaa, mitä Daavid teki saatuaan tuon veden. Hän ei juonut sitä. Hän sanoi: "Älköön niin tapahtuko. Tämä on näiden miesten verta, jotka panivat henkensä alttiiksi", kun he menivät noutamaan hänelle tuon juoman. Tarkatkaa! Hän kaatoi sen maahan juomauhrina Jumalalle. Aamen! Miehet ja veljet, nouskoon teidän uskonne nyt hetkeksi. Hän kieltäytyi juomasta sitä itse. Hän kaatoi sen maahan juomauhrina Jumalalle.

¹²⁴ Kuinka se sopiikaan yhteen Joh. 3:16 kanssa, kun Jumala niin rakasti maailmaa, että antoi ainosyntyisen Poikansa. Jeesus, Elämän Ruhtinas, jonka ei olisi tarvinnut kuolla, tuli tänne. Hän itse voitti kuoleman ja vuodatti oman Elämänsä Veren maan päälle, aamen, uhrina meidän syntiemme edestä. Hän on meidän lyöty Kalliomme. Hän vuodatti maahan kalliin Jumalan antaman Verensä.

¹²⁵ Kuulin jonkun sanovan toissailtana sanomassa, sanottiin, että he tulivat... Ja uskon, että se oli Billy Graham, kun eilen illalla katselin häntä, kun hän sanoi, että hän meni Israeliin, Palestiinaan. Ja hän sanoi: "Minä tulin uskoen kansaanne", tai jotakin sellaista. Ja minä ihailin häntä hänen esiintyessään tuossa maailmallisessa ohjelmassa eilen illalla. Monet teistä tuomitsitte tuon miehen siitä, että hän teki niin. Mutta katsokaahan, siten hän pääsi koko kansakunnan eteen. Eikä hän perunut sitä, hän seisoi lujasti sen takana, mihin hän uskoi. Ja siksi minä ihailin häntä. Hän sanoi: "Minä menin Israeliin ja

Betlehemissä. Ja hänet oli voideltu Betlehemissä. Ja sitten me näemme, että myös hänen todellinen Kuninkaallinen Siemenensä, hänen valtaistuimensa perillinen, syntyi tässä samassa pienessä kaupungissa, Betlehemissä. "Sinä olet vähäisin kaikkien Juudan prinssien joukossa, mutta sinusta on tuleva Hallitsija, joka on hallitseva Minun kansaani."

⁶⁷ Tässä pienessä kaupungissa, kaupungin tallissa, joka oli mäen rinteessä oleva luola, syntyi Rauhanruhtinas, ja siellä Hän makasi pienessä olkilaahtikossa jonkun lautakasan päällä, mutta sieltä tuli tuo suuri Prinssi, naisen Siemen. Sieltä tuli maailman Pelastaja, itse Jehova, miehen muodossa. Sieltä Hän tuli, pienestä halvasta tallista, joka oli Betlehemissä. Hän ei tullut johonkin kuninkaan palatsiin, kuninkaallisesti syntyneenä, vaan siellä Hän tuli tuohon alhaiseen paikkaan, lantakasaan, kiedottuna kapalovaateeseen, jonka perimätieto kertoo otetun ikeenalaisen härän loimesta, jolla he olivat kyntäneet.

⁶⁸ He olivat köyhiä! Joosef ja Maria olivat todella köyhiä, ja täällä he olivat tässä pienessä tallissa. Kuinka nöyräksi Jumala tekeekään itsensä! Ja sitten me yritämme tehdä itsestämme jotakin suurta. Voitteko te nähdä, kuinka Jumala nöyryyttää itsensä ja ottaa sen, joka ei ole mitään, voidakseen saada suuret lupauksensa tapahtumaan. Kuinka tuo pieni Jehova makasi seimessä kiedottuna vaateeseen, joka oli ollut ikeen alla härän niskassa. Ja Rauhanruhtinas kiedottiin siihen! Oi! Mitä me silloin olemme? Mitä me olemme ansainneet? Jos Jumala voi nöyryyttää itsensä sillä tavalla, niin eikö meidän tulisi kyetä nöyryyttämään itseämme tullaksemme Hänen palvelijoikseen, jos Hän kykeni tekemään senkaltaisia asioita? Emmekö me voi unohtaa suurta arvokkuuttamme ja maailman asioita, jättää niitä ja nöyryyttää itseämme Hänen edessään tänä jouluna? Osoittakaamme Hänelle, että arvostamme tuota syntymää ja tuota nöyryyttä nöyryyttämällä itseämme ja vastaanottamalla Hänen Sanansa. Ei ole väliä sillä, mitä joku perinnäissääntö sanoo. Vain Hänen Sanallansa on merkitystä. Sen Hän tulee ottamaan, Hänen Sanansa, ja ainoastaan Sen.

⁶⁹ Nyt me näemme, että siellä joululaulu laulettiin ensimmäistä kertaa maan päällä, ja sen lauloivat Enkelit! Ajatelkaa sitä! Ensimmäistä joululaulua ei laulua ei laulettu jossakin suuressa hienossa kirkossa, jossa hieno pastori Kaifas oli vaan Betlehemissä, vähäisin niiden joukossa. Mutta ensimmäisen joululaulun lauloivat enkeliolennot pienessä Betlehemin kaupungissa. Näettekö te, mitä minä tarkoitan?

⁷⁰ Ei ole väliä sillä, kuinka köyhiä te olette, kuinka pieniä tai mitättömiä te saatattekin olla, Jumala voi käyttää teitä, jos te vain annatte Hänen tehdä niin. Jumala haluaa teidät. Hän ei halua teidän... Teidän ei tarvitse kuulua johonkin suureen yhteisöön, johonkin suureen järjestöön, johonkin suureen

veljesliittoon, tai mitä tahansa se saattaakin olla, se ei merkitse mitään Jumalalle. Jumala haluaa teidät itsenne! Ja jos teistä tuntuu, että te olette jotakin suurta, pankaa se ulos itsestänne. Teidän on saatava se ulos. Te sanotte: "Minulla on Ph.D., LL.D." Se vain vie teidät niin paljon pidemmälle Jumalasta. Unohtakaa koko asia. Tulkaa takaisin Jumalaan. Tulkaa takaisin Hengen nöyryyteen ja rakastakaa Jumalaa ja ottakaa Hänen Sanansa.

⁷¹ "Ja jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani pysyvät teissä, silloin pyytäkää mitä te tahdotte, ja niin tullaan tekemään teille." Jumala lupasi sen. "Jos te sanotte tälle vuorelle: 'Siirry', ettekä epäile sydämessänne, vaan uskotte sen tapahtuvan, mitä te olette sanoneet, te voitte saada sen, mitä te olette sanoneet." "Hän, joka uskoo Minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita Minä teen. Jopa suurempiakin kuin tämä on hän tekevä, sillä Minä menen Isäni tykö." Mitä lupauksia!

⁷² Jotakin puuttuu jossakin. Me yritämme vääntää sitä ja tehdä siitä jotakin suurta ja panna siihen kukkasia ja koristerihkamaa ja me saastutamme sen aivan samalla tavoin kuin kansakunnat ovat tehneet joululle. Se on totta! Jospa me voisimme saada koristeellisuuden pois asioista ja tuoda takaisin nöyryyden ihmissydämeen! Jospa me voisimme tuoda senkaltaisen nöyryyden takaisin jouluun, millainen sen tulisi olla, emmekä tekisi siitä jotakin kaupallista päivää valoineen ja joulupukkeineen, vaan toisimme takaisin luomakunnan Jumalan palvonnan, joka syntyi tallissa, ja joka oli Jumala lihaksi tehtynä ja asui meidän keskuudessamme! Jos me voisimme tulla takaisin siihen, päästä pois koristeellisista ja suurista asioista. Jumala ei ollenkaan toimi sen kanssa.

⁷³ Te sanotte: "Mutta minä kuulun suurimpaan organisaatioon." Se vain vie teidät niin paljon pidemmälle Jumalasta. Te sanotte: "Minä teen tätä ja tuota." Se vain vie teidät niin paljon pidemmälle.

⁷⁴ Teidän täytyy nöyryyttää itsenne, kunnes te näette sen, että "jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani pysyvät teissä, silloin pyytäkää mitä te tahdotte." Niin pian kuin Jumala antaa meille pienen siunausten sateen, me yritämme tehdä vääntää sen ylösalaisin ja saada arvohenkilöitä tulemaan sisälle ja tehdä suuria nimiä ja voittaa toiset siinä. Tämä aloittaa tällä tavalla, ja tuo aloittaa tuolla tavalla, ja Jumala jättää koko asian. Se, mitä me tarvitsemme tänään, on tuore Pyhän Hengen vuodatus nöyrien sydänten ylle. Me tarvitsemme todellisen joulun, syntymän. Jos te vain voitte käsittää, että te ette ole tallia kummempia! Jumala ei mennyt Jerusalemiin, Siiloon tai Raamot-Gileadiin. Hän tuli saastaiseen talliin. Kun te annatte Jumalan tehdä sen, te tulette käsittämään itsessänne, että te ette ole mitään muuta kuin haiseva talli. Mutta avatkaa ovenne ja toivottakaa Hänet tervetulleeksi, kun nämä suuret paikat ja majatalot sulkevat ovensa Hänelle. Avatkaa te sydämenne seimen ovet ja

kaupungin ympärillä. Hän näki tuon vanhan kaivon, josta hän kerran oli juonut. Oi, hän alkoi ajatella, kuinka hän aamuisin lähti ruokkimaan lampaitaan ja kulki tämän vanhan kaivon ohitse, ja kuinka hän siellä oli juonut vettä ja juottanut lampaansa. Se oli siellä Betlehemissä, missä hän oli juottanut lampaitaan.

¹¹⁶ Siellä Jumala jälleen juottaa omat lampaansa tänään, takaisin Betlehemissä, sen viileällä tuoreella Vedellä.

¹¹⁷ Hän huusi: "Jospa vielä kerran saisin juoda vettä tuosta kaivosta." Aion nyt lopettaa, joten kuunnelkaa tarkkaavaisesti. Hän ajatteli: "Jospa minulla olisi juotavaa!" Ja hänen sisimmästään nousi esiin huuto: "Jospa minä vielä kerran voisin juoda tuosta kaivosta Betlehemissä." Hänen tahtonsa oli käsky niille, jotka rakastivat häntä. Muistakaa, hänen sielunsa huusi, että hän saisi vettä tuosta kaivosta. Ja noille, jotka rakastivat häntä, hänen vähäisin tahtonsa oli käsky. Meille on kerrottu, että kolme noista suurista miehistä tuli yhteen. Yksi heistä tappoi yksinänsä kahdeksansataa. Toinen hyppäsi maakuoppaan ja tappoi leijonan. Yksi otti kepin ja löi keihään pois erään egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen omalla keihäällänsä ja seisoi siellä pellolla sillä tavalla tappaen kolmesataa ympäriltään. He olivat suuria miehiä! He olivat pakanoita. Tarkatkaa sitä, mistä he tulivat.

¹¹⁸ Daavid tässä on esikuva Kristuksesta, koska Kristus on Daavidin Poika. Tässä hän seisoo huutaen, jotta saisi juoda tuota vettä. Ja hänen halunsa oli, kuten sanoin, käsky niille, jotka rakastivat häntä. Kolme noista miehistä veti esiin miekkansa ja taisteli tiensä noin 25 kilometriä tuon armeijan lävitse alas tuohon kaupunkiin. Nuo filistealaiset olivat urhoollisia sotureita, ja jotkut olivat kaksi kertaa heidän kokoisiaan. Mutta he olivat miehiä, urhoja, jotka osasivat taistella. Yksi heistä löi, hän seisoi yksikätisenä ja tappoi kahdeksansataa miestä ympäriltään yhtenä päivänä. He olivat suuria miehiä ja he luottivat Jumalaan. Heillä oli usko johtajaansa. Ja he taistelivat tiensä lävitse sinne ja ottivat mukaansa ämpärillisen vettä ja taistelivat tiensä takaisin Daavidin luo, niin että hän voisi juoda siitä.

¹¹⁹ Juuri tässä tulee Kristus esiin sekä Kuninkaana että Soturina, koska Hän taisteli tiensä lävitse. Hän mursi vihollisen kuolemanlinjat. Hän mursi vihollisen linjat, niin että meillä voisi olla Iankaikkinen Elämä, Iankaikkisen Elämän Vedet. Hän otti ylleen jopa kuoleman ja Hän kuoli kuolemalla ja tuli takaisin elämään, jotta meillä voisi olla Iankaikkinen Elämä. Hän on sekä Kuningas että Soturi. Me emme voittaneet, se on jo voitettu! Me emme voittaneet kuolemaa, Hän voitti kuoleman meidän edestämme! Hän on meidän tämän päivän Daavidimme. Hän voitti kuoleman. Hän on Betlehemin Leipä ja Vesi.

asioista, mutta yhden asian minä tiedän: te pelkääte taistella tuota jättiläistä vastaan. Seisotteko te täällä ja kutsutte itseänne elävän Jumalan Seurakunnaksi ja annatte tuon ympärileikkaamattoman uskomattoman seistä tuolla kerskumassa tuolla tavalla?” Hän sanoi: “Minä menen taistelemaan hänen kanssaan!”

¹¹¹ Oi, me tarvitsemme tuon kaltaisen miehen tänään, miehen, jolla on kokemusta!

¹¹² Mitä hän teki, mitä betlehemiläinen pieni Daavid teki? Hän meni sinne taistellakseen tuota jättiläistä vastaan. Tuo jättiläinen kirosi hänet jumaliensa nimessä, jumalien, monikkomuoto. Hän kirosi hänet jumaliensa nimessä ja sanoi: “Tänään minä otan sinut keihääni kärkeen ja ripustan ruhosi tuonne puuhun ja annan lintujen syödä sen.”

¹¹³ Daavid sanoi: “Sinä tulet minua vastaan filistealaisena, filistealaisen nimessä, haarniskan ja keihään kanssa, mutta minä tulen sinua vastaan Israelin Herran Jumalan Nimessä.” Mitä se oli? Sana! Sana: “Minä tulen sinua vastaan Sanan kanssa.” Hän sanoi: “Tänään minä tulen leikkaamaan pään sinun hartioiltasi.” Tuo jättiläinen nauroi ja lähti tulemaan häntä kohden. Eikä Daavid perääntynyt, vaan lähti vastaan. Ja Jumala ohjasi hänen kivensä tuohon pieneen suojattomaan kohtaan.

¹¹⁴ Daavid, kun maakasi siellä pakolaisena, ajatteli tuota suurta voittoa. Sitten hänen on täytynyt alkaa ajatella psalmeja, kun hän makasi siellä vuorilla ja mietiskeli Jumalan asioita. Hän sanoi, että hän oli sitonut Hänen käskynsä sängynpäähänsä ja sormiinsa ja minne tahansa hän meni: “Minä pidän Herran aina edessäni, eikä minua voida liikuttaa.” Hän piti Jumalan edessään. Ja kuinka suuria voittoja hänellä olikaan! Ja hän tuli niin inspiroiduksi, ja koska hän oli psalmien kirjoittaja, hän saattoi hypätä ylös, ottaa kynänsä ja kirjoittaa muistiin psalmin ja laulaa ne. Hän saattoi mennä Henkeen ja tanssia ympäri ja ympäri ja ympäri Hengessä. Ja kuinka tämä psalmien kirjoittaminen innoittikaan häntä, niin että hän saattoi tanssia Hengessä. Ja hänen on täytynyt ajatella noita eri psalmeja: “Herra on minun Paimeneni, ei minulta mitään puutu. Hän antaa minun levätä vihreillä laitumilla.” Psalmi 23. “Hän johtaa minut hiljaisten vetten ääreen. Hän virvoittaa minun sieluni. Oi, Hän johtaa minua vanhurskauden polkuja Hänen Nimensä tähden. Ja vaikka minä vaeltaisin Kuoleman varjon laakson lävitse, en minä mitään pahaa pelkäisi. Sinä olet minun kanssani.”

¹¹⁵ Ja kun hän ajatteli noita asioita, on täytynyt olla kuuma päivä, koska hän tuli janoiseksi, koska hän oli kuumissaan ja hikiinen. Hän saattoi katsoa sieltä vuorenhuipulta alas laaksoon ja nähdä tuhansittain filistealaisia siellä

antakaa Jehovan tulla sisälle ja tarkatkaa, mitä tapahtuu, sillä Hän on Sana. Hän sanoi: “Jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani pysyvät teissä.” Hän on Sana. Sallikaa Hänen tulla itseenne ja tarkatkaa, mitä tapahtuu. Sitten pyytäkää mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille.

⁷⁵ Kyllä, siellä Enkelit lauloivat ensimmäisen joululaulun monia vuosia sitten. Ja kun hän...

⁷⁶ [Eräs veli puhuu toisella kielellä. Joku antaa tulkinan. Tyhjä kohta nauhassa.]

No niin, me tiedämme, että sanoman täytyy olla hyvin tärkeä, koska Jumala halusi sanoa sen, tai Hän ei olisi keskeyttänyt saarnaamista tehdäkseen jotakin sen kaltaista. Siinä sanottiin: “Nöyryyttäkää itsenne Jumalan käden alle.”

Nyt, taivaallinen Isämme, me tiedämme, että Sinä olet kaikki viisaus, ja sinä teet kaiken aivan oikein. Me rukoilemme, että Sinä soisit sen, että tämä voisi olla sanoma ihmisille, että meidän kaikkien täytyy totisesti nöyryyttää itsemme ja tulla mahtavan Jumalan käden alle. Me jätämme itsemme Sinulle, Isä, uskoen, että Sinä tulet antamaan tämän meille. Jeesuksen, Sinun Poikasi Nimessä. Aamen.

⁷⁷ Nyt, jatkaaksemme siitä, mistä olin puhumassa, kuinka Enkelit lauloivat tuon ensimmäisen joululaulun pienessä Betlehemissä. Siellä olivat kaikki nämä suuret miehet syntyneet. Siellä oli luvattu Kuninkaan syntyvän, ja tuo luvattu Kuningas tuli sinne. Menkäämme nyt nopeasti, niin etten pidättelee teitä liian pitkään. Tuo sana “Betlehem”, katsokaamme nyt sitä. Hyppäsin muutamien muistiinpanojeni ylitse säästääksemme aikaa. Nyt tuo sana Betlehem. Tuo sana B-e-t tarkoittaa “huone”. E-l, merkitsee “Jumala”, hebreaksi. E-l-h-e-m on “leipä.” Betlehem, “Jumalan Leivän Huone”. Sitä tuo sana merkitsee.

⁷⁸ Sanoilla, nimillä, niillä on merkitys. Monet ihmiset eivät usko sitä, mutta se on totta. Jos nimillä ei olisi jotakin merkitystä, niin miksi sitten Abramin nimi muutettiin Abrahamiksi? Miksi Saarai täytyi muuttaa Saaraksi? Miksi Saulus täytyi muuttaa Paavaliksi? Miksi Simon täytyi muuttaa Pietariksi? Katsokaahan, kaikilla näillä asioilla on merkityksensä, kaikella on tarkoituksensa.

⁷⁹ Ja tuo nimi Betlehem merkitsee “Jumalan Leivän Huone”. Kuinka sopiva se onkaan Jeesukselle, joka on Iankaikkisen Elämän Leipä. Kristus on Elämän Leipä. Me kaikki uskomme sen, emmekö uskokin? Kuinka sopivaa onkaan, että Betlehemin on Iankaikkisen Elämän leivän keskuspaikka. Siksi Kuninkaan täytyi syntyä siellä. Hän sanoi Joh. 6:35: “Minä olen Elämän Leipä, joka tulee

Jumalan luota Taivaasta. Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he ovat kaikki kuolleita. Mutta jos ihminen syö tätä Leipää, hän on elävä ikuisesti.” Sitten, koska Jeesus on Elämän Leipä, täytyi Elämän Leivän tulla Betleheemiin. Hän on meidän Elämän Leipämme matkaamme varten aivan samalla tavoin kuin Jumalan antaessa Israelille leivän taivaasta heidän matkaansa varten heidän matkatessaan Egyptistä luvattuun maahan. Joka yö satoi leipää alas taivaalta. Ja Jumala antoi meille Elämän Leivän meidän matkaamme varten. Tulkaa Betleheemiin, Jumalan Leivän huoneeseen. Näettekö, miten sen täytyi olla? Sen täytyi olla paikassa nimeltä Betlehem, ”Jumalan Leivän huoneessa”. Kuinka Hän silloin olisi voinut syntyä Jerusalemissa? Kuinka Hän olisi voinut syntyä Ramot-Gileadissa? Näettekö, Hän tuli paikkaan, jossa Hänen Nimensä oli, ”Jumalan Leivän Huoneeseen.”

⁸⁰ Pankaa merkille, kuinka Israel sai joka yö uuden tuoreen leivän, jota satoi alas Taivaasta heidän matkaansa varten. Kristus on meidän Elämämme, Elämän Leipämme, ja joka päivä me saamme Kristuksen tuoreena Taivaasta, kun Pyhä Henki tulee uskovaisen ylle päivittäin, aina tuoreena!

⁸¹ Monet meistä elävät eilispäivän kokemuksesta. Meidän ei tule tehdä sitä. On kyse tämän päivän kokemuksesta! Se on vikana meidän kirkkokunnillamme, he elävät John Wesley'n kokemuksesta, Dwight Moody'n, Finney'n, Sankyn. Knoxin, Calvinin ja monien muiden aikaisempien kokemuksesta. He elävät tuosta kokemuksesta. Mutta muistakaa, jos he yrittivät säilyttää tuota leipää seuraavaan päivään, se saastui, siihen tuli matoja. Ja se on vikana tänään näissä saastuneissa vesisäiliöissä, jotka elävät vanhasta saastuneesta leivästä.

⁸² Meillä täytyy olla jotakin tuoretta Kristukselta, Hänen tämän päivän Sanansa tätä hetkeä varten. Näettekö? Hän on meidän tuoreutemme, meidän Leipämme, joka lankeaa tuoreena joka päivä uskovaisen ylle Taivaasta. Hän on meidän Betlehemimme, Jumalan Iankaikkisen Elämän Leivän Huone. Kristus syntyi Betlehemissä ja Hän tuli Jumalan Iankaikkisen Elämän Leivän Huoneeksi. Hän on meidän Betlehemimme. Kristus on meidän Betlehemimme. Luonnollista leipää kutsutaan ”elämän ylläpitäjäksi”. Jeesus on Jumalan Elämän Ylläpitäjä, Leipä, joka ylläpitää Elämää iankaikkista Elämää varten. Niin kuin elämän ylläpitäjää kutsutaan leiväksi, samoin Jeesus, joka on Elämän Leipä, on meille Jumalan Iankaikkisen Elämän ylläpitäjä. Näettehän?

⁸³ Jotakin täytyy kuolla, niin että me voimme syödä. Kun te söitte tänä aamuna, te söitte jotakin kuollutta ainetta. Jos jokin ei kuole, te ette voi elää, koska te elätte ainoastaan kuolleista aineista. Jos te syötte lihaa, on sian täytynyt kuolla. Ja sitten, jos te syötte raavasta, on lehmän täytynyt kuolla. Te sanotte: ”Mutta minä syön leipää.” Silloin on vehnän täytynyt kuolla. ”Minä

¹⁰⁵ Ja kun joku tuli ja otti niistä yhden, hän meni hän sen perään. Leijona tuli ja otti yhden, ja hän meni sen perään. Hän ei ollut tyytyväinen ennen kuin hän oli tuonut sen takaisin.

¹⁰⁶ Se tuotti hänelle suuren voiton eräänä päivänä, kun hän näki Israelin lyötynä. Katsokaahan, Israel oli kuunnellut kaikenlaisia uskontunnustuksia ynnä muita asioita. Heillä oli kaikenlaista. He kävivät kirkossa. He olivat kaikki ympärileikattuja. He kaikki menivät papin tykö saamaan siunauksensa ennen kuin he menivät taisteluun. Mutta kun ratkaisun hetki tuli, tuli tarve Yliluonnollisesta, he olivat kaikki pelkureita, kun he näkivät, mikä heillä oli vastassaan. Heillä ei ollut rohkeutta. Jotakin puuttui. He eivät voineet mennä kohtaamaan tuota jättiläistä. Miksi? Mutta pappihan oli siunannut heidät kaikki. Heillä oli pyhät siunaukset yllään, he olivat polvistuneet, ja heidät oli mahdollisesti voideltu pyhillä vesillä, tai mitä tahansa se olikin, ja nyt he olivat kaikki seisomassa siellä ulkona. Mutta kun tuo vastus oli niin suuri, ei heillä ollut sitä. Siellä seiso Saul, tuon ylivalvojan tai piispa, seiso siellä pää ja olkapäät muiden yläpuolella.

¹⁰⁷ Ja Goljat antoi haasteen: ”Jos minä tapan hänet, silloin te palvelette meitä. Mutta jos hän tappaa minut, silloin me palvelemme teitä.” Mutta vastus oli liian suuri. Hänellä oli kolmenkymmenenviiden senttimetrin sormet, joten se tekee seitsemänkymmenen sentin pituiset kädet. Katsokaa, minkälainen kämmen hänellä oli! Hänen keihäänsä oli paksu kuin kangastukki. Ja ajatelkaa, kuinka suuri hänen päänsä on täytynyt olla, suunnilleen pesualtaan kokoinen. Ja päässään hänellä oli kahdesta viiteen senttiin paksuinen vaskikypärä. Katsokaa haarniskaa, haarniskan osat olivat kuin näitä jalousie-ikkunoita [ikkuna, jossa on limittäin olevia lasilevyjä], joiden kanssa saattoi hengittää ja liikuttaa itseään, sillä tavalla kuin haarniskat toimivat. Hänen yllään olevan haarniskan on täytynyt painaa ehkä sata kiloa. Se oli kuparista ja suojasi hänen rintaansa. Tämä kangastukin paksuinen keihäs oli ehkä kymmenen metriä pitkä.

¹⁰⁸ Mitä vihollinen voikaan tehdä, kun hän ajattelee olevansa teistä voitolla. Mitä hän ajatteleekaan voivansa tehdä ja kuinka hän kerskuukaan: ”Ihmeiden päivät ovat ohitse. Te ette voi päästä mihinkään tuon kaltaisen asian kanssa.”

¹⁰⁹ Mutta siellä tuli eräs pieni punakka mies, jolla ei ollut mitään teologista kokemusta, mutta hänellä oli kokemus siitä, että Jumala yhä oli Jumala. Jumala pitää Sanansa. Ja tässä hän tuli Saulin tykö, joka sanoi: ”Hetkinen vain, minä annan sinulle filosofian kandidaatin arvon.”

¹¹⁰ Hän pani kypäränsä hänen päähänsä, ja se upposi hänen silmilleen. Hän ei tiennyt sellaisesta mitään. Hän sanoi: ”Minä en tiedä mitään tuon kaltaisista

⁹⁸ Hän voi tulla alas ja toimia ihmisten keskuudessa ja tehdä samoja asioita, joita Hän teki ollessaan täällä ja joita Hän sanoi tekevänsä viimeisinä päivinä, tehdä samoja merkkejä ja asioita, joita Hän sanoi tulevansa tekemään samalla tavoin kuin tapahtui Sodomän päivinä. Me tiedämme, mitä Hän teki tuolle Seurakunnalle siellä.

⁹⁹ Me näemme Billy Grahamin, samalla tavoin kuin silloin oli, kun nuo sanansaattajat menivät alas kirkkokunnalliseen seurakuntaan ja saarnasivat siellä ja kutsuivat heitä ulos ja käskivät heitä uskomaan Sanaan ja tulemaan ulos Sodomasta.

¹⁰⁰ Abrahamin ryhmä ei ollut Sodomassa, heidät oli jo kutsuttu ulos. Tarkatkaa tuota Enkeliä ja sitä, mitä Hän teki merkinä heille siellä ylhäällä, ja he tunnistivat sen. Tuo sama asia voidaan tehdä, ja ihmiset sanovat: "Oi, hyvä on, alkää uskoko sitä." Miksi? Miksi? Koska he ovat tehneet Kristuksesta pakolaisen organisaatiollensa, he ovat niin vieraantuneet Siitä, helluntailaiset ja he kaikki yhdessä. No niin, se on tarkalleen Totuus. Tiedän, että se leikkaa. Mutta kuulkaahan, jos Se on Totuus, Se tulee leikkaamaan. Se on totta. Sen täytyy olla Totuus.

¹⁰¹ Tarkatkaa nyt Daavidia, kun hän oli siellä ylhäällä. Daavid uneksi suurista voitoistaan. Hän oli eräässä luolassa siellä kaukana taustalla noin kaksikymmentäviisi kilometriä kaupungista ja katseli omaa rakastettua kaupunkiaan, jossa hän oli syntynyt ja jossa hänet oli voideltu kuninkaaksi.

¹⁰² Asukkaat Israelissa noina päivinä olivat jotenkin samanlaisia kuin he ovat tänään Saksassa. Heillä on pieniä kaupunkia. He asuvat kaupungeissa voidakseen olla suojassa ja he vievät lampaansa ja karjansa ulos ruokkiakseen niitä ja sitten he ajavat ne takaisin sisälle. Ja illalla he panevat ne aitauksiin.

¹⁰³ Ja Daavid, katsellessaan alas tuohon kaupunkiin, alkoi muistella mahtavia tekojaan, joita Jumala hänen kauttaan oli tehnyt, suuria mahtavia voittoja, joita Jumala oli voittanut hänen kauttaan. Kuinka eräänäkin päivänä, siellä, missä hän makasi vihreillä laitumilla, siellä vuorilla, jossa hän oli, tuli karhu ja otti yhden hänen pienistä karitsoistaan. Jumala antoi hänelle voiton, koska hänen isänsä oli antanut hänen tehtäväkseen pitää huolta noista lampaista. Hänen tehtävänsä oli huolehtia lampaista!

¹⁰⁴ Oi, pastori, se on sinun tehtäväsi! Ja he syövät lampaan Ruokaa eikä almanakkoja. Lampaan Ruoka on Jumalan Sana!

syön vihreitä vihanneksia." Silloin sen on täytynyt kuolla. Te elätte ainoastaan kuolleista aineista, ja se on ainoa tapa, miten te voitte elää.

⁸⁴ Sitten jos te luonnollisessa elämässä voitte elää ainoastaan kuolleista aineista, niin että jonkun on täytynyt kuolla, niin että te voitte elää luonnollisessa elämässä, kuinka paljon enemmän Erään täytyikään kuolla, jotta te voitte elää Iankaikkisesti. Ja Hän tuli Jumalan Iankaikkisen Elämän Leivän Huoneeksi, josta me saamme tuoreen ravinnon jokaisena päivän tuntina, kun se tulee alas Jumalan luota Taivaasta Pyhän Hengen muodossa ruokkiakseen meidän nälkäiset sielumme, kun me istumme yhdessä Taivaallisissa paikoissa. Hän on meidän Betlehemimme.

⁸⁵ Silloin kaikki todelliset uskovaiset Jumalan pojat ovat syntyneet Betlehemissä Hänen kanssaan. Jos Kristuksen, joka tuli Elämän Leiväksi, täytyi syntyä Betlehemissä, joka on Elämän Leivän Huone, silloin jokainen todellinen Kristukseen uskovainen on syntynyt Kristuksessa, he ovat syntyneet Jumalan Betlehemissä. Aamen. Sitten kun Jeesus oli syntynyt Betlehemissä, minä synnyin Betlehemissä, ja te synnyitte Betlehemissä. Kuinka te teette sen? Juuri täällä Phoenixissa, Arizonassa, tänä aamuna täällä Ramadassa te voitte syntyä uudestaan Jumalan Betlehemissä, Iankaikkisen Elämän Leivän Huoneessa. Syökää Siitä ja eläkää ikuisesti!

⁸⁶ Miksi pieni Betlehem? Tänään sanotaan: "Eikö se ole joukko pyhiä kieriskelijöitä? Sehän on sitä tai tätä?" Ihmiset eivät tiedä, mitä se kaikki on.

⁸⁷ Mutta Henki paljastaa Sen. Sana näyttää Sen. On kyse Jumalan Sanan julkitulemisesta. Meillä on Elämä Kristuksen kautta, ja yksin Hänen kauttansa. Meidän organisaatiomme, meidän kirkkokuntamme, meidän eroavaisuutemme, ne ainoastaan erottavat meidät Jumalasta. Meillä on vain yksi pääsy Jumalan tykö, ja se on Jeesuksen Kristuksen kautta. Ei ole mitään toista tietä, jota kautta me voisimme tulla, kuin tulla Hänen kauttaan. Ei jonkun papin, saarnaajan, systeemin tai minkään muunkaan kautta, ainoastaan Jeesuksen Kristuksen kautta, ja Hänet ristiinnaulittuna. Hän on Jumalan Elämän Leipä, ja me olemme syntyneet Hänessä. Ja jos Hän on Jumalan Elämän Leipä, silloin Hän on Betlehem. Ja ollen syntyneet Kristuksessa, me olemme silloin Jumalasta syntyneitä Betlehemissä, Kristuksessa Jeesuksessa, ja istumme yhdessä Taivaallisissa paikoissa ja syömme Hänestä. Syömme Hänestä! Kuka Hän on? Hän on Sana. "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala." Ja kun meillä voi olla vain yksi tavoite, Jumalan Sana, ja me aterioimme Siitä, silloin me olemme Jumalan hengellisessä Betlehemissä ja syömme Jumalan hengellistä Leipää, ja meidän sielumme vahvistaa jokaisen Sanan, jonka Hän on puhunut, "aamenella". Me nautimme tätä Taivaallista enkelien Ruokaa.

⁸⁸ Kun Sana sanoo: “Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.” Uskontunnustus tai kirkkokunta sanoo: “Oi, niin Se ei ole.” Mutta todellinen Betlehemissä syntynyt sanoo: “Aamen!”

⁸⁹ “Tekoja, joita Minä teen, olette myös te tekävä.” Kirkkokunta sanoo: “Se on vain itse aikaansaanut tunnetta.” Mutta todellinen Betlehemin asukas sanoo: “Aamen”, koska hän on vakuuttunut siitä, että se on enkelin Ruokaa.

⁹⁰ “Jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani pysyvät teissä, pyytäkää mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille.” Aamen.

⁹¹ Oi, ylhäiset ja harkitsevaiset eivät koskaan tule näkemään sitä. Me pidämme niin paljon kiinni vanhinten perinnäissäännöistä, että meillä täytyy olla saarnaajan kortit, ja kaikenlaista muuta, päästäksemme johonkin saarnastuoliin. He eivät tehneet niin! Te voitte päästä Jumalan saarnastuoliin nöyryyttämällä itsenne. Tulkaa sisälle Elämän Leivän Huoneeseen, Jeesukseen Kristukseen, ja eläkää ikuisesti Hänen läsnäolossansa kohotettuina Taivaallisiin paikkoihin Kristuksessa Jeesuksessa ja aterioiden Sanasta. Se on Jumalan Betlehem.

⁹² Kuinka monet meistä ovat Siinä tänä aamuna? Kuinka moni teistä on halukas unohtamaan perinnäissääntönsä? Kuinka moni on halukas unohtamaan uskontunnustuksensa, joka on eri mieltä Sanan kanssa? Miksi meillä ei ole herätystä? Miksi meillä ei tapahdu näitä asioita? Mikä on vikana Helluntailla? Se on organisoinut itsensä. Siinä se on. Te ette voi organisoida Helluntaita. Te voitte muodostaa organisaation. Mutta helluntai on siunaus, se on Jumalan Voima. Ja jos se on aito helluntai, se ei koskaan tule kulkemaan Sanan ohitse uskontunnustuksen tähden. Se tulee ottamaan Sanan. Se on totta, koska se on ympärileikattu maailmasta ja maailman asioista. Se lepää ainoastaan Jumalan Sanalla ja uskoo Sen. Me olemme Betlehemissä, kandinaatteja Jumalan Valtakuntaa varten. Me syömme Jumalan Iankaikkisen Elämän Leipää. Jumalan Leipä syntyi Betlehemissä tullakseen hengelliseksi Iankaikkisen Elämän Elämänleivaksi Jumalan huoneessa. Oi, me olemme syntyneet Betlehemissä tänä aamuna, kun me olemme syntyneet Jeesuksessa Kristuksessa, sillä Hän on Jumalan Betlehem. Jeesus on Jumalan Iankaikkisen Elämän Leivän Huone.

⁹³ Hän on myös meidän Vetemme matkaa varten. Me tiedämme, että Hän on Vesi. Israel sai matkallansa leipänsä Taivaasta, mutta kalliota lyötiin, niin että he saattoivat juoda siitä, jotta se piti heidät elossa matkalla. Jumala antoi Mooseksen, joka oli Hänen profeettansa, lyödä tuota kalliota. Mitä se oli? Hän avasi kallion. Tuo Kallio oli Kristus. Uskotteko te sitä? Hyvä on. Sitten jos profeetta avasi tuon kallion, niin että elämä voi tulla siitä ulos, ja jos Hän on

tuo Kallio tänään, me tarvitsemme Pyhän Hengen, joka tulee lyömään tuota Kalliota, aamen, ja päästää Sanan ulos, koska Hän on Sana.

⁹⁴ Me olemme ohittaneet sen uskontunnustuksilla ja juomme seisovaa vettä vesisäiliöistä. Me tarvitsemme tänään elävän Sanan avaamista, ja Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Hän ei voi pettää. He voivat kutsua sitä telepatiaksi, spiritismiksi tai perkeleeksi tai miksi tahansa he tahtovat. Niin kauan kuin tuo Sana virtaa vapaasti ja tuottaa tarkalleen sen, mitä Se oli sanonut Sen tekävän, Se on jälleen Daavidin huoneen Lähde. Me olemme takaisin Betlehemissä, missä Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti Hänen Betlehemsä asukkaille. Me elämme Sen kanssa, me elämme Siinä, Se on Elämän Vesi matkaanne varten, samalla tavoin kuin oli Israelinkin kohdalla.

⁹⁵ Yksi Daavidin suurista kokemuksista, josta voitte lukea alkaen 2. Samuel 35:15, oli se, että vaikka hän olikin syntynyt Betlehemissä, hänestä tuli pakolainen. Oi, mikä näky! Filistealaisilla oli varuskuntansa maassa tuohon aikaan, koska Saul, tuo suuri mies, oli vienyt Israelin syntiin ja oli langennut pois Jumalasta ja tullut Jumalan viholliseksi, ja filistealaiset olivat Betlehemin ympärillä. Eikä Daavid, joka yritti päästä takaisin kotiinsa, voinut tehdä sitä, vaan hän oli siellä erämaassa pakolaisena, oman kansansa syrjäyttämänä.

⁹⁶ Kuinka kaunis kuva se onkaan Kristuksesta tänään pakolaisena. Sellainen Hän on. Nyt te sanotte: “Niin ei voi olla.” Mutta jos te uskotte Raamattua, niin silloin se on niin. Raamattu sanoo, että Laodikean Seurakunnan Ajanjaksossa Kristus oli ulkopuolella kolkuttamassa [Veli Branham koputtaa saarnastuolia.] ja yrittää päästä takaisin sisälle omaan seurakuntaansa. Pakolainen on jotakin, joka on hyljätty. Ja Sana ja Pyhä Henki on hyljätty. Se on totta. Te ette voi päästä sinne. Jos te koskaan aiotte vastaanottaa Hänet, on teidän tultava sieltä ulos saadaksenne Hänet. Teidän täytyy mennä ulos Hänen tykönsä. Hän ei voi päästä sisälle. He ovat niin vakiintuneet uskontunnustuksiinsa, että he eivät anna teidän saarnata heille noita asioita, he eivät salli teidän uskoa noihin asioihin.

Te kysytte heiltä: “Uskotteko te, että Hän on sama?”

⁹⁷ “No, tavallaan, Hän on sama.” No niin, se ei ole Betlehemissä asumista. Ei, ei. Se on kuin joisi seisovavetisestä säiliöstä, se on saastunutta leipää, joka lankesi useita vuosia sitten. “Mitä se-ja-se on sanonut siitä?” Se on saattanut olla oikein heidän aikanaan. Tämä on toinen päivä. Tämä on Herran Päivä! Tämä on toinen seurakunta-ajanjakso, ei Filadelfian ajanjakso. Tämä on Laodikea. Se on hyljätty, ja Kristuksesta on tullut pakolainen omassa seurakunnassansa. Hänet on työnnetty ulos. Hän on muukalainen, vieras heille.